

SUSPENSE ER EN SJOV STØRRELSE

De fortabte sjæles ø er en stort anlagt spændings- og eventyrfilm fuld af digitale effekter. Det har været en hård proces, fortæller Nikolaj Arcel, der ikke havde regnet med, at det ville tage så lang tid.

SIDE 3

EN DRØM BLEV TIL VIRKELIGHED

Drømmen om at lave eventyrlige effekter til spillefilm fik folkene bag Ghost Digital Production House til at starte eget firma. Ghost lavet reklamefilm og været underleverandør på store, amerikanske produktioner.

SIDE 6

FILMSKOLE PÅ NETTET

Med etableringen af dvoted.net har unge, nordiske filmfolk fået et nyt online mødested med unikke muligheder for at vise deres film og få feedback fra professionelle filmfolk.

SIDE 15

./|FILM|./|

#54

FILM UDGIVES OG DISTRIBUERES AF DET DANSKE FILMINSTITUT / JAN. 2007

:/FILM:/

INDHOLD

SUSPENSE ER EN SJOV STØRRELSE
De fortalte om en af de mest sjove størrelser og størrelser, som er blevet offentliggjort. Det er svært at sige, hvad der er den mest sjove størrelse, men det er nok den mest sjove størrelse, som er blevet offentliggjort.

EN DRØM BLEV TIL VIRKELIGHED
Det var drømmen om at lave eventyrlige effekter til spillefilm, der fik folkene bag Ghost Digital Production House til at starte eget 3D-effektfirma. Siden har Ghost lavet reklamefilm og været underleverandør på store, amerikanske produktioner.

FILMSKOLE PÅ NETTET
Med etableringen af dvoted.net har unge filmfolk fået et nyt online mødested med unikke muligheder for at vise deres film og få feedback fra professionelle filmfolk.

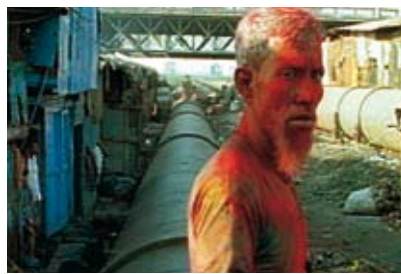
De fortalte sjæles ø

Ghost Digital Production House

Ghosts of Cité Soleil

Life in Loops

Salaam.dk

Salaam.dk

SUSPENSE ER EN SJOV STØRRELSE

De fortalte sjæles ø er en stort anlagt film fuld af digitale effekter. Det har været en hård – og indimellem frustrerende proces – fortæller Nikolaj Arcel, der ikke havde regnet med, at det ville tage så lang tid.

SIDE 3

EN DRØM BLEV TIL VIRKELIGHED

Det var drømmen om at lave eventyrlige effekter til spillefilm, der fik folkene bag Ghost Digital Production House til at starte eget 3D-effektfirma. Siden har Ghost lavet reklamefilm og været underleverandør på store, amerikanske produktioner.

SIDE 6

MØRKETS HJERTE

Asger Leths *Ghosts of Cité Soleil* er en rystende og sansbombarderende beretning fra Cité Soleil, et slumkvarter med en halv million indbyggere i udkanten af Haitis hovedstad Port-au-Prince.

SIDE 8

FUNDNE FILM & REMIXEDE RULLER

Et tema på årets cph:dox var sampling, altså genbrug af allerede eksisterende optagelser i f.eks. 'found footage-film' eller 'remix-film'. FILM mødte instruktørerne Alan Berliner (USA) Timo Novotny (Østrig), som hver på deres måde genbruger eksisterende filmmateriale.

SIDE 12

FILMSKOLE ONLINE

Med etableringen af dvoted.net har unge filmfolk fået et nyt online mødested med unikke muligheder for at vise deres film og få feedback fra professionelle filmfolk.

SIDE 15

ANALYSE AF DANSKERNES BIOGRAFVANER

Biografen overgår både teater, museum og koncerter som den mest benyttede kulturoplevelse, og det er ofte de danske film, der trækker folk i biografen.

SIDE 17

KONSULENTEN

Efter 13 år som klipper fik Molly Malene Steensgaard lyst til at arbejde med historier på en anden måde og fra en anden vinkel, så hun søgte stillingen som spillefilmkonsulent – og fik den.

SIDE 18

SALAAM.DK

“Er man en succes, når man bliver dansker – eller bliver man dansker, når man får succes?” Det er spørgsmål som dette, den snart fire år gamle festival har sat sig for at debattere.

SIDE 20

BØRN I BIFFEN

Som formidler på DFI arbejder Line Arlien-Søborg på at få så mange små børn i biffen som muligt i hele landet. Der skal tages hensyn til deres måde at opleve på, og de skal have kvalitet!

SIDE 22

Nye bøger i boghandelen, nye film i DFI-distribution, nyheder og lister.

SIDE 24

FILM #54

Januar 2007 / 9. årgang

UDGIVET AF Det Danske Filminstitut
REDAKTØRER Agnete Dorph Stjernfelt, Susanna Neimann
DESIGN Rasmus Koch
AD Anne Hemp
TYPOGRAFI Cendia, Milton, Undertorn
PAPIR Munkens Lynx 100 gr.
TRYK J.H. Schultz Grafisk A/S
OPLAG 6.500 **ISSN** 1399-2813
FORSIDE *De fortalte sjæles ø* Foto: Rasmus Videbæk

Tidligere numre af FILM se www.dfi.dk
Artiklerne er, hvis ikke andet fremgår, skrevet af freelance filmkritikere og journalister.

FILM modtager gerne indlæg og idéer til kommende numre. Skriv til susanna@dfi.dk eller agnetes@dfi.dk

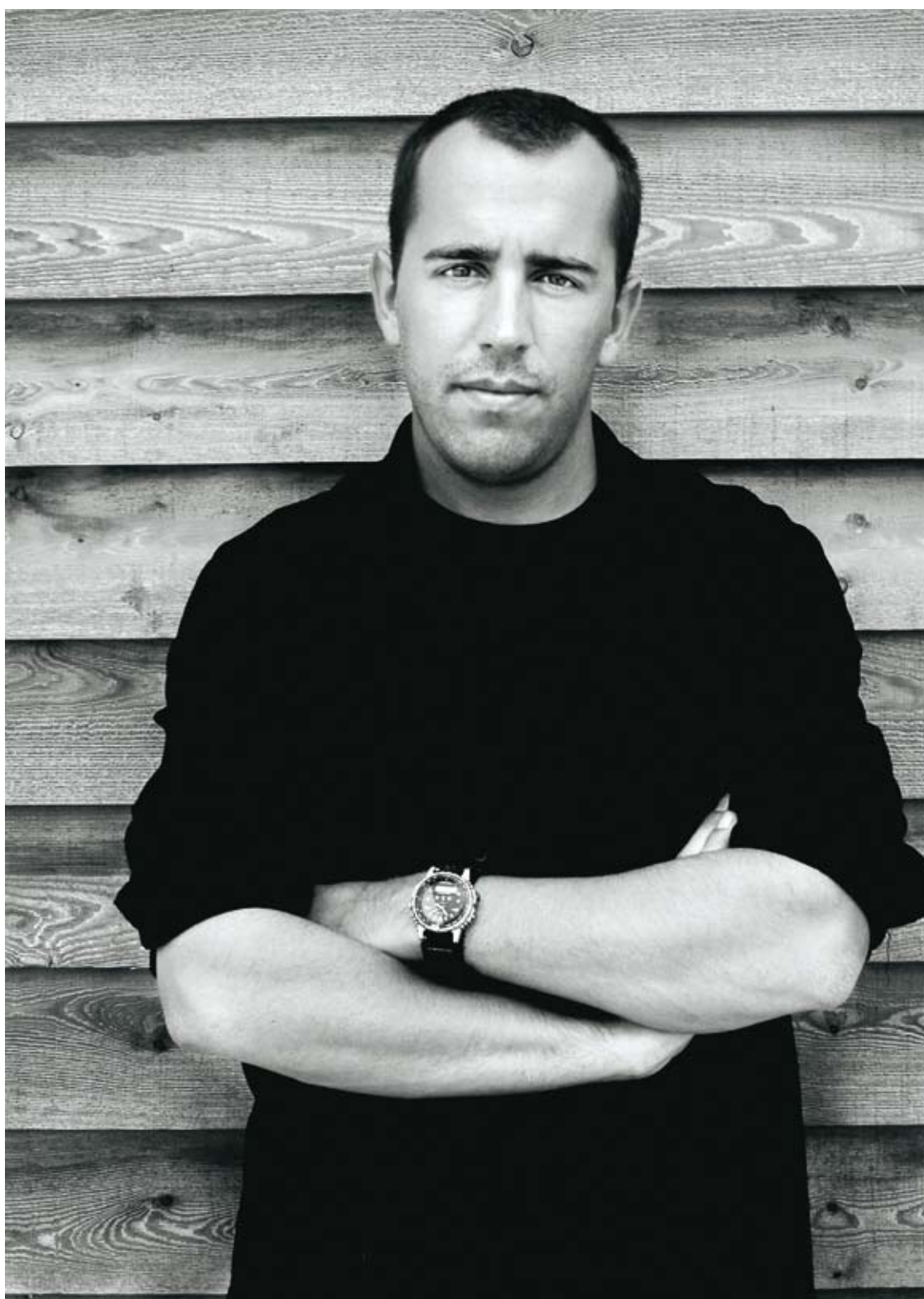
ABONNEMENT: ninac@dfi.dk

DET DANSKE FILMINSTITUT

GOTHERSGADE 55
1123 KØBENHAVN K
TLF. 3374 3400
susanna@dfi.dk / agnetes@dfi.dk

SUSPENSE

ER EN SJOV STØRRELSE

Nikolaj Arcel. Foto: Jan Buus

Der er gået mere end to år, siden Nikolaj Arcel begyndte at arbejde på sin anden film efter kritiker- og publikumssuccesen *Kongekabale*. *De fortabte sjæles ø*, der har premiere i februar 2007, er en stort anlagt spændings- og eventyrfilm fuld af digitale effekter. Det har været en hård - og indimellem frustrerende proces - fortæller instruktøren, der ikke havde regnet med, at det ville tage så lang tid.

AF CHRISTIAN MONGGAARD

Det er i slutningen af oktober 2006, og der er kun tre uger til, at de mange vigtige, digitale effekter i *De fortabte sjæles ø* skal være færdige. Filmens instruktør, Nikolaj Arcel, kan mærke presset og har samtidig fornemmelsen af, at arbejdsbyrden ikke bliver mindre, selv om han og 3D-effektfirmaet Ghost knokler løs. "Bunken er ikke blevet større det seneste stykke tid," siger han, da FILM møder ham blandt de mange summende computere, der er ved at vække de mange væsener fra hans fantasi til live. "Men den har holdt sig på samme niveau, hvilket er mærkeligt, når man står og hugger i den med store spader."

Sideløbende med effektarbejdet rejser Arcel frem og tilbage til Berlin, hvor filmens billeder bliver *colorgraded*, og samtidig er han og lydfolkene i gang med at skabe et lyddesign til de mange væsener og karakterer, filmen er fuld af. "Der er f.eks. de såkaldte sjælekugler," siger Arcel. "Har de en lyd? Hvis de har, hvilken lyd har de så? Det er slet ikke nemt, fordi det er en levende ting. Lydmændene og jeg sidder og laver lyde for hinanden. Vi skal opfinde det hele, og det er både sjovt og svært."

PÅ OPFORDRING

Trods det store pres er Arcel dog ved godt mod, fordi han kan mærke, at tingene bevæger sig i den rigtige retning. "Jeg har det rigtig godt med filmen, og jeg er meget glad for historien og alle de kreative ting. Vi har også haft nogle prøvevisninger for folk, jeg stoler på, og det er gået enormt godt. Jeg kan fornemme, at det, jeg drømte om, er det, som folk får ud af den, og det er rigtig godt."

De fortabte sjæles ø. Foto: Rasmus Videbæk

Det er mere end to år siden, at Arcel begyndte at arbejde på *De fortabte sjæles ø*. Det var på opfordring fra Zentropa, fortæller han. Sammen med Rasmus Heisterberg – som også var instruktørens skrivemakker på debutspillefilmen *Kongekabale* – kastede han sig ud i at skrive det, der skulle blive en 'genre-børne-adventure-film.'

Kort fortalt handler *De fortabte sjæles ø* om 14-årige Lulu, der sammen med sin lillebror og fraskilte mor flytter til en lille og umiddelbart fredelig provinsby og her må tage kampen op mod de onde kræfter – i skikkelse af blandt andet et farligt fugleskræmsel og et skummelt skyggevæsen – som truer verdens eksistens. På rollelisten er blandt andre Anders W. Berthelsen, Nicolaj Kopernikus, Lars Mikkelsen, Anette Støvelbæk, Lukas Munk Billing, Sara Gaarmann og Lasse Borg.

KARAKTERREALISTISK GENREFILM

I begyndelsen havde Nikolaj Arcel ikke lyst til selv at instruere filmen, men "da vi var færdige med manuskriptet, havde jeg forelsket mig nok i det til, at jeg begyndte at overveje at lave det selv. Efter premieren på *Kongekabale*, hvor alt gik amok, forelskede jeg mig også i tanken om at lave noget, som ingen forventede, en eventyrfilm, en begejstret, lystfyldt genret. Pludselig var det det eneste rigtige for mig at gøre – det var også en gammel drøm for mig at lave sådan en film."

Arcel er inkarneret Steven Spielberg-fan og som så mange andre fra sin generation – dem på 30-35 år – barn af *Star Wars*. "Hele det univers, den æstetik og måde at fortælle historier på, som også kan opleves i *Indiana Jones* – den er forholdsvis karakterrealistisk, hvis man må være så fræk at sige det. Den

er fastholdt i karakterernes realisme, men alligevel fortalt på en eventyrlig måde. Det var vores store inspirationskilde til manuskriptet. *Harry Potter* og *Ringenes Herre* har på en måde også banet vejen for den genre."

EN PLOTDREVET FILM

"Ligesom *Kongekabale* skulle *De fortabte sjæles ø* være plottrevet. Karaktererne skulle ikke fylde for meget. De skulle være små elementer i et stort, komplekst spændingsplot. Det er stadigvæk sjovt

"Man finder ud af, at *suspense* er en sjov størrelse at arbejde med. Timing er jo alt, og når man ikke har elementerne i billedet i klippeprocessen, fordi de først skal laves i en computer, skal man virkelig være meget skarp"

at gøre på dansk. *Kongekabale* var blot det første spæde forsøg på at lave en plottrevet film, der hele tiden bevæger sig fremad og overrasker."

Med *De fortabte sjæles ø* prøver Arcel at amerikanisere den danske genrefilm uden at miste den danske mentalitet. "Man kan godt bruge den lystfuldhed, som amerikanerne fortæller med. Man kan ikke komme uden om, at de er absolut de bedste til i verden at lave den slags film," siger han.

Filmen skulle have været det, Arcel beskriver som en "mellembudget-film, hvor vi skulle bruge

lidt special effects." Men det endte med, at han skrev den ene store, effektkrævende scene efter den anden ind i manuskriptet – "alle mulige vilde stunts, traktorjagt og flyvesekvenser. Jeg tænkte bare, 'fint, det løser en eller anden stakkel billigt.' Da det viste sig, at jeg selv skulle lave filmen, havde vi balladen, og den voksede sig meget stor."

Budgettet endte på ca. 40 millioner danske kroner, og filmen blev finansieret med støtte fra en række skandinaviske institutioner – Det Danske Filminstitut, Film i Väst, Film Fyn, Svenska Filminstitutet – og et par tyske investorer, hvorfor optagelserne også kom til at foregå i både Danmark, Sverige og Tyskland.

TIMING ER ALT

Da manuskriptet var færdigt og finansieringen ved at være på plads, tog produceren på *De fortabte sjæles ø*, Sarita Christensen, kontakt til effektfirmaet Ghost og spurgte direktøren, Jeppe Nygaard Christensen, om ikke han havde lyst til at være effektsupervisor på filmen. Det ville han gerne, og efter at både han og Zentropa måtte erkende, at det blev for dyrt at hyre et udenlandsk selskab til at lave effekterne, blev den del af filmen også lagt i hænderne på Ghost.

Det har været en udfordrende proces, fortæller Nikolaj Arcel, der var klar over vigtigheden af, at Ghost kom med på filmen så tidligt som muligt og således havde de optimale betingelser for det i forvejen komplicerede og krævende effektarbejde. Ingen havde dog regnet med, at der ville være så mange effektskud i filmen, som der endte med at

De fortabte sjæles ø. Foto: Rasmus Videbæk

blive – 623 i alt – og at det derfor kom til at vare så lang tid at klippe den.

”Man finder ud af, at *suspense* er en sjov størrelse at arbejde med. Timing er jo alt, og når man ikke har elementerne i billedet i klippeprocessen, fordi de først skal laves i en computer, skal man virkelig være meget skarp,” siger Arcel med henvisning til, at mange scener i filmen er optaget på baggrund af en grøn skærm, og den rigtige baggrund – alt fra et oprørt hav og en uvejrshimmel til uhyggelige fantasivæsener – skabes digitalt og ikke tilføjes, før filmen er klippet færdigt.

”Men så er det jo fedt, at Ghost er villige til at give os nogle helt grove animationer, så vi i det mindste kan se, at der er et eller andet i billedet, mens vi klipper. Det tager mere end dobbelt så lang tid som at lave en almindelig film. Det var ikke lige gået op for mig, da jeg skulle i gang med optagelserne for to år siden. Det er på grund af effekterne, musikken, lyden.”

EN DETALJEORIENTERET PROCES

De fortabte sjæles ø er i høj grad blevet til i Nikolaj Arcels fantasi, og mange af de ting, man ser og hører i filmen, eksisterer ikke i virkeligheden, og derfor er instruktøren nødt til at involvere sig i hver eneste beslutning, der skal tages. ”Det er ikke ligesom på *Kongekabale*, hvor jeg kunne sige til lydfolkene, ’find ud af, hvordan der lyder inde på Borgen.’ Jeg kan ikke sige, ’find ud af, hvordan fugleskræmslet lyder.’ Jeg har det hele i hovedet, og derfor har jeg været med i alle processer hele tiden. Jeg har aldrig været så detaljeorienteret før, og det er et kæmpe, kæmpe arbejde.”

”En gang om ugen står jeg over for et problem,

hvor jeg ikke ved, hvad løsningen er,” siger Nikolaj Arcel. ”Det er ofte et eller andet med effekterne. Hvordan virker en effekt? Der er 10 stadier i effektarbejdet. Det første stadie kunne være en tændstikmand, det andet stadie er en mere udbygget model, der laver nogle bevægelser. Jeg skal godkende bevægelserne på stadie tre: Sådan er bevægelserne for det pågældende væsen. Ghost arbejder videre og begynder at putte krop og tekstur på væsenet, og så sker der ofte det, at bevægelserne kommer til at se lidt anderledes ud, end jeg havde forestillet mig – men jeg har godkendt dem, og mine muligheder for at korrigere er begrænsede af tid og penge. Man skal vænne sig til det. Jeg er blevet bedre til at forudse alle de problemer, der måtte opstå senere hen. De har været søde ved mig her på Ghost og givet mig meget mere, end jeg egentlig måtte få. Jeg har ikke godkendt et skud, som jeg ikke har været tilfreds med.”

70 MINUTTERS BOMBASTISK MUSIK

Nikolaj Arcel glæder sig meget til at se den færdige film i en biograf, og han erkender, at det indimellem i den lange tilblivelsesproces har været svært at holde energien oppe. ”Det kommer i bølger. Jeg ville gerne have lavet min næste film i foråret 2007, og da det gik op for mig, at jeg skulle bruge hver eneste dag i 2006 på *De fortabte sjæles ø*, og at jeg ikke engang kunne bruge to dage på noget andet, fik jeg en nedtur. Jeg havde allerede brugt et år på filmen og havde ikke noget imod at skulle bruge et halvt år mere, men ’skal jeg virkelig bruge et helt år til?’”

Men nu, hvor lyden, effekterne og billederne begynder at lyde og se ud, som de skal, er Arcel oven på igen. ”Et af højdepunkterne var at sætte

sig ned i Radiohuset og høre musikken blive spillet af Radiosymfoniorkesteret. 100 mand, der spiller til ens lille billede. Det var en stor oplevelse. Radiosymfoniorkesteret syntes, at det var sjovt, at vi havde en film, der var så ekstremt symfonisk. Det er jo nærmest Wagner’sk. Der er 70 minutters bombastisk musik.”

Musikken er komponeret af engelske Jane Cornish, og inspirationen er ikke mindst kommet fra Spielbergs faste komponist, John Williams. Cornish har tidligere arrangeret musikken til film som *Tomb Raider* og *Big Fish* og skrevet musik til enkelte andre, men hun har ikke arbejdet med så stort et score før. ”Jeg har sindssygt høje krav, og jeg var i tvivl, om Jane kunne løfte opgaven,” siger Arcel. ”Men hun har lavet et skidegodt score. Jeg er dybt imponeret. Det er Hollywood-adventure. Hun har virkelig ramt tonen i *De fortabte sjæles ø*, og det er en stor gave og styrke til filmen.”

DE FORTABTE SJÆLES Ø

INSTRUKTION Nikolaj Arcel / **MANUSKRIFT** Rasmus Heisterberg, Nikolaj Arcel **FOTO** Rasmus Videbæk **KLIP** Mikkel E.G. Nielsen **LYD** Claus Lyng, Hans Christian Kock **MUSIK** Jane Cornish **PRODUCTION DESIGN** Niels Sejer **MEDVIRKENDE** Anders W. Berthelsen, Nicolaj Kopernikus, Lars Mikkelsen, Anette Støvelbæk, Lukas Munk Billing, Sara Gaarmann, Lasse Borg **PRODUCER** Sarita Christensen **EXECUTIVE PRODUCER** Peter Aalbæk Jensen, Peter Garde **PRODUKTION** Zentropa Entertainments, Nimbus Film Productions ApS, Zentropa GRRRR ApS. Filmen har premiere den 6. februar 2007.

Jeppe Nygaard Christensen, Martin Gårdeler og Aksel Studsgarth. Foto: P. Wessel

EN DRØM BLEV TIL VIRKELIGHED

Det var drømmen om at lave eventyrlige effekter til spillefilm, der fik Jeppe, Martin og Aksel til at forlade Lego og starte eget 3D-effektfirma: Ghost Digital Production House. Siden har Ghost lavet reklamefilm og været underleverandør på store, amerikanske produktioner. Med Nikolaj Arcels *De fortabte sjæles ø* har de for første gang skullet styre effekterne på en film fra start til slut, og det har været en lærerig proces.

AF CHRISTIAN MONGGAARD

Der arbejdes på højtryk på de 500 kvm fordelt på to etager, som 3D-effektfirmaet Ghost Digital Production House lejer i en kontorbygning på Nørrebro. Det er en kedelig eftermiddag i november, og om ca. 24 timer skal de være færdige med de digitale, visuelle effekter til Nikolaj Arcels eventyrfilm *De fortabte sjæles ø*, der med sine 623 effektskud er den mest effekttunge danske film nogensinde. Meget mere omfattende, end folkene bag til at begynde med troede.

Det er to år siden, at Ghost blev involveret i det 40 millioner kroner dyre projekt, og de seneste 18 måneder har firmaets 39 ansatte arbejdet hårdt for at realisere Arcels visioner. Filmens effektsupervisor, Jeppe Nygaard Christensen, der også er direktør for Ghost, viser rundt i maskinparken og viser klip fra *De fortabte sjæles ø* og nogle af de reklamefilm, som Ghost har lavet. Og bagefter fortæller han og producer Jesper Waldvogel Rasmussen, der siden 2001 har været ansat til at promovere Ghost i Danmark og resten af verden, om firmaet, der netop har 'landet' effekt-underleverancer på to store Hollywoodfilm.

HÅRDT ARBEJDE

Historien om Ghost begyndte i slutningen af 1990'erne i Legos afdeling for computeranimation, hvor Jeppe Nygaard mødte Martin Gårdeler og Aksel Studsgarth, der siden skulle blive hans partnere i Ghost. Alle tre var de lidt trætte af at arbejde med legoklodser og havde en drengedrøm om at levere eventyrlige effekter til reklamefilm og ikke mindst spillefilm. De fik en henvendelse fra Thomas Borch fra Radar Film, der havde fået til opgave at lave visuelle effekter til Åke Sandgrens *Dykkerne*. "Havde det ikke været for det projekt, havde vi ikke taget springet," siger Jeppe Nygaard, der gerne indrømmer, at Martin, Aksel og han ikke var helt klar over, hvad det var, de dengang kastede sig ud i. "Jeg tror, at hvis vi havde stillet os selv kritiske spørgsmål dengang, havde vi ikke gjort det. Det kom ud af en næsten naiv opfattelse af, at det, vi havde, var noget specielt, og det, vi kunne, måtte folk da simpelthen have brug for."

Ghost-drengene arbejdede for Radar Film i seks måneder og fik ironisk nok et stort job for Lego lige bagefter. De skulle lave 3D-animation til en reklamefilm for Bionicle. Det er siden blevet til et næsten fast samarbejde med den danske legetøjsjigant, og reklamefilmene har de seneste seks-syv år udgjort ca. 90 procent af Ghosts samlede, ikke ubetydelige produktion. Men det har været hårdt arbejde at nå så langt, understreger Jeppe Nygaard og Jesper Waldvogel.

DE FØRSTE JOBS

"Jeg kom til i 2001, fordi vi skulle ud og sælge en vare," siger Jesper Waldvogel, der tidligere har arbejdet som filmjournalist. "Min opgave var at finde nogle kunder på et marked, som faktisk ikke var der på det tidspunkt, fordi folk tænkte, at man ikke kunne bruge computergrafik i Danmark. Når vi lavede reklamer i Danmark, skulle det helst foregå i en kiosk eller ved en pølsevogn. Vi måtte bygge et marked op fra bunden, og det var op ad bakke

hele vejen. Vi var fem mennesker i Ghost på det tidspunkt, og på grund af økonomien var vi nødt til at afmelde vores avisabonnemeter, og vi gjorde selv rent. Den daværende direktør troede, at jobs af samme kaliber som det første Lego-job ville blive ved med automatisk at tikke ind. Det gør sådan noget aldrig, man er nødt til at være derude hele tiden og gøre opmærksom på sig selv."

Ghost var meget tæt på at dreje nøglen om, inden de for alvor var kommet i gang. Den daværende direktør havde en idé om at sigte så bredt som muligt og ville have, at Ghost skulle tilbyde alt fra computerspil og 3D-grafik til interaktivt tv. Men kunderne udeblev, og da firmaet skyldte en million kroner i banken og havde 16 ansatte uden noget at lave, måtte man finde på noget nyt.

EN NY STRATEGI

"Vi lavede en ny, mere fokuseret strategi, der gik ud på, at nu laver vi 3D-grafik, og så må kunderne selv bestemme, hvad de vil bruge det til," siger Jeppe Nygaard. "Den strategi var langt mere troværdig - går jeg ud fra, der begyndte i hvert fald at tikke kunder ind." Det første job, som Jesper Waldvogel skaffede Ghost, reddede selskabet fra at gå konkurs, fortæller Jeppe. Sammen med Martin og Aksel rejste han til England for at arbejde på en amerikansk spillefilm, *Below*, og hjemme i Danmark fortsatte Jesper med at opdyrke markedet og finde kunder, hvilket blandt andet resulterede i en opgave for Lego, der skulle løses, da Jeppe og Co. kom hjem fra England.

"Det lyder som en dårlig historie, men vi var helt ude på kanten," siger Jesper. "Jeg tror, at alle virksomheder har været igennem noget lignende. Man skal ikke undervurdere betydningen af at opdyrke markedet og erkende, hvor stort markedet er for 3D-grafik herhjemme. Vi kan godt se, at det er hjemme, at det første smør skal tjenes. Men på sigt er der ingen grund til at lade sig begrænse af geografi. Det gik jo op for os, at efterarbejdet på mange, store amerikanske film bliver lavet i London. Det kan lade sig gøre, fordi man har internettet og kan sende skud hurtigt frem og tilbage."

EN INVESTERING I FREMTIDEN

Siden har Ghost arbejdet på en lang række reklamefilm - blandt andet Smirnoff, Tivoli, Weekendavisen, Tuborg og Carlsberg - og været underleverandør på store produktioner som Bond-filmen *Die Another Day*, *Tomb Raider* og *Alien vs. Predator*. Det har været lærerigt for firmaet, men trods alt ikke forberedt dem på det store arbejde, der ligger i selv at skulle styre effektarbejdet på en spillefilm fra start til slut. Alligevel tøvede Jeppe Nygaard ikke et sekund, da han blev tilbudt at blive effektsupervisor på *De fortabte sjæles ø*.

Det var en drøm, der gik i opfyldelse, siger han. "Jeg skulle bare læse forordet til manuskriptet, hvor Nikolaj havde skrevet, at 'jeg tager afsæt i de film, jeg har set i min barndom: *E.T.*, *Goonierne*, *Tilbage til fremtiden*. 'Nikolaj og jeg er lige gamle (midt i 30'erne, red.) og har samme referencerammer. I Ghost var vi parat til at gøre alt for at få det til at lykkes. Af to årsager: Dels fordi det var så appellerende som projekt, og fordi Nikolaj var så entusiastisk omkring det. Det smitter af, og det har heller ikke været svært at se vores entusiasme omkring det. Men også

fordi filmen kunne blive vores visitkort og give os mulighed for at lave mere af den slags."

Effektbudgettet på *De fortabte sjæles ø* har været fire millioner kroner, hvilket umiddelbart lyder af meget, men det er det ikke, siger Jeppe Nygaard, der dog ikke vil ud med, hvor meget det reelt har kostet Ghost at lave effekterne. "Det er en investering i fremtiden, og vi har sparet op til, at det har kunnet lade sig gøre," siger han og fortæller så, at Ghost faktisk ender med et komfortabelt overskud i regnskabet for 2006.

EN FORUDSEENDE INSTRUKTØR

"Man kan dele computereffekter i film op i to kategorier, hvor den ene er de usynlige effekter, folk helst ikke skal se - som vi lige har lavet til den norske film, *Fritt vilt* - og så er der de meget synlige effekter, som der er en masse af i f.eks. *De fortabte sjæles ø*. Der var ikke nogen tvivl om, at vores drøm var at få lov til at lave den slags fantasifulde effekter. Jeg er ikke fortaler for, at der skal laves tusindvis af effektfilm i Danmark, men effekterne udvider instruktørens muligheder for at fortælle en anden historie. Når folk sidder og skriver deres manuskripter, behøver de ikke at lade sig begrænse, men kan tænke fuldstændigt frit."

Ghost havde muligheden for at være med i filmen fra begyndelsen og "fastlægge de effekter, der var nødvendige, hvilke effekter, der kunne laves anderledes, og også være med til at påvirke Nikolaj kreativt," siger Jeppe. "Hvordan får vi så meget effekt som muligt op på lærredet med de penge, der trods alt er til rådighed?" Det er usædvanligt, at en dansk filminstruktør tænker effekterne ind i sin film så tidligt, som det har været tilfældet med Arcel og *De fortabte sjæles ø*, mener Jeppe Nygaard.

"Holdningen har tidligere været den, at effektarbejde hører til i postproduktion. Det er et problem, man tager stilling til, når postproduktionen starter. Og på den måde kommer man til at spænde ben for sig selv. Man har ikke lavet de optimale forhold for effektarbejdet, mens man var i gang med optagelserne. Nikolaj har derimod været meget forudseende, hvad det angår."

DEN STORE SVENDEPRØVE

Det har været en udfordrende proces for Ghost, fortæller Jeppe og Jesper. "Vi går fra aldrig at have haft det samlede ansvar for effekterne i en film til at skulle lave 623 effekter på en stor dansk spillefilm," siger Jeppe. "Det er også blevet dyrere af, at vi har købt os til en masse erfaring. Vi har opbygget en effektiv infrastruktur, et kæmpe databasesystem, der kan håndtere store mængder af skud og revisioner af skud. Vi kan hele tiden se, hvor et enkelt skud er henne i processen. Når Nikolaj siger, 'lidt mere rødt heroppe,' så skriver vi det ind og trykker på en knap, og så får alle de mennesker, der sidder og arbejder på det pågældende skud, en e-mail med beskeden om, at Nikolaj har set det, og at han synes det og det."

Derfor er Ghost også gearret til at løfte større opgaver i fremtiden, både i Danmark og i udlandet, hvor Ghost er konkurrencedygtige på prisen, fordi deres daglige udgifter er betydeligt lavere end hos de store effekthuse i London. "Det er ikke en ambition i sig selv at lave film i udlandet, men det er en

ambition at få lov til at lave mere af den her slags, fordi det, synes vi, er superfedt, og det tænder vi helt vildt på," siger Jeppe Nygaard, der også godt er klar over, at det er gennem de spændende opgaver, at Ghost holder fast på de gode effektfolk.

"Forleden, da jeg sad sammen med Nikolaj og havde sejrusrus over næsten at være færdig med effektarbejdet, sagde jeg til ham, at 'selv om vi har fået de her to Hollywood-produktioner, så får vi dem aldrig under huden på samme måde som *De fortabte sjæles ø*.' Jeg tror, at filmen for Nikolaj og i særdeleshed for mig er en slags svendeprøve, hvor vi for første gang får lov til at bevise over for os selv og omverdenen, at noget af den her størrelse virkelig kan lade sig gøre i Danmark."

De fortabte sjæles ø. Foto: Rasmus Videbæk

GHOST DIGITAL PRODUCTION HOUSE

Startet i 1999 af Jeppe Nygaard Christensen, Martin Gårdeler og Aksel Studsgarth, der hver ejer en tredjedel af firmaet. Første opgave var effekter til Åke Sandgrens *Dykkerne*. Lever af at lave reklamer for alt fra Smirnoff og Omo over Tuborg og Carlsberg til Lego og Weekendavisen. Har været underleverandør på effekter til *Tomb Raider*, *Alien v. Predator*, *Die Another Day*. Har i dag 39 ansatte fra hele verden. Laver alle effekterne til Nikolaj Arcels eventyrfilm *De fortabte sjæles ø*, der rummer et efter danske forhold svimlende antal effektskud, 623 i alt. Skal være underleverandør på endnu to store Hollywoodfilm. Se www.ghost.dk.

MØRKETS HJERTE

Dokumentarfilmen *Ghosts of Cité Soleil* er en rystende, sansebomberende og gennem-musikalsk beretning fra Cité Soleil, et slumkvarter med en halv million indbyggere i udkanten af Haïtis hovedstad Port-au-Prince. Med filmen debuterer instruktøren Asger Leth med et brag, som sender ham direkte op til de øverste sfærer af det internationale filmkredsløb.

AF LARS MOVIN

Da Werner Herzog i starten af oktober var hovedpersonen i et to-dages seminar på Den Danske Filmskole, blev han spurgt, om han kunne pege på nogen nye tendenser inden for dokumentarismen, som han fandt særligt interessante. Han nævnte én titel: *Ghosts of Cité Soleil* – den 36-årige danske instruktør Asger Leths debutfilm fra Haïti.

Filmen er optaget i det hastigt voksende slumkvarter Cité Soleil i udkanten af hovedstaden Port-au-Prince – af FN udnevnt som det farligste sted på kloden. Tidsrammen er månederne omkring årsskiftet 2003/04, en særdeles turbulent periode, hvor præsident Jean-Bertrand Aristide, som første gang blev indsat i 1991, omsider måtte opgive magten og flygte, hvilket efterlod Haïti i en tilstand af blodigt anarki. Og hovedpersonerne er to brødre, Bily og Zpac, begge blandt de største ledere af de såkaldte Chimères-bander, selvbestaltede og sværtbevæbnede militsenheder, der i al hemmelighed har fungeret som Aristides støtter, og som med en blanding af idealisme og gangstermetoder har forsøgt at holde en vis justits i slummen.

“Chimères” betyder “spøgelse” – heraf filmens titel – og historien slår ned midt i slummens kaos, hvor ingen journalister eller filmfolk normalt har adgang, og hvor bandede fra dag til dag må manøvrere i mildt sagt hajfyldte farvande – nedefra under pres fra befolkningens ufattelige fattigdom og udsigtsløshed; oppefra under indtryk fra det morads af korrupsion, magtmisbrug og voldelige overgreb, som har kendetegnet Haïti stort set siden 1804, hvor landet som den første sorte republik opnåede selvstændighed.

PÅ FARS HJEMMEBANE

At det netop var Haïti, der kom til at danne rammen om Asger Leths debutfilm, er ikke noget tilfælde. Som søn af filmmageren Jørgen Leth har Asger Leth i næsten tyve år tilbragt i gennemsnit et par måneder om året hos sin far i Haïti. Dermed har han et indgående kendskab til landet og dets voldsomme historie og komplicerede politiske forhold, ligesom han har mødt en

række fremtrædende personer fra den haïtianske magtelite, herunder den tidligere præsident Aristide.

Spørgsmålet er så, hvorfor Asger Leth ventede så længe med at debutere:

“Det er jo svært, når man har en far, som nærmest er en legende,” siger han. “Og specielt er det svært at komme med noget dokumentarisk, fordi jeg er vokset op med det sprog og derfor har indbygget en masse barrierer. Det ville nok have været lettere at forholde sig frit til genren, hvis man var kommet udefra. Og så er jeg perfektionist mere end noget andet. Jeg har ikke tid til at lege. Jeg har ikke tid til at eksperimentere mig frem. Det er svært nok at være sådan én, der kommer efter sin far, så der er ingen grund til at torturere sig selv yderligere ved at komme med et eller andet halvfærdigt. Jeg har villet vente, til jeg følte, at jeg havde den fornødne modenhed. Jeg har simpelthen ikke villet debutere, før jeg havde en film, jeg virkelig kunne stå ved, så jeg kunne sige: Værsgo, hér er mit bud på en dokumentarfilm!”

Hvorfor så lige Haïti – din fars hjemmebane?

“Hvis jeg endelig skulle lave en dokumentarfilm, så kunne jeg lige så godt gå direkte til det sted, hvor min far bor og har lavet film og så lave noget fuldstændig anderledes, end han nogensinde kunne have fundet på. For så er det ligesom overstået. Så er der ikke mere at diskutere, synes jeg.”

På et tidspunkt søgte Asger Leth ind på Den Danske Filmskole. Og ligesom sin far kom han ikke ind. Så begyndte han i stedet at undervise i film og dokumentarisme på en dag-højskole, mens hans ambitioner i stadig højere grad orienterede sig mod fiktionen. Han instruerede endda nogle kortfilm, som han ifølge eget udsagn efterfølgende destruerede.

“Egentlig havde jeg afskrevet dokumentarismen som noget, jeg ville turde give mig i kast med. Jeg har altid været mere fascineret af fiktion – altså dette med at leve sig ind i et helt andet univers. I nogle år har jeg arbejdet hen imod at lave en spillefilm i Haïti, fordi der er så mange historier at fortælle, og faktisk havde jeg på et tidspunkt fået finansieret filmen via nogle udenlandske producenter, men af forskellige grunde besluttede jeg at vente med at lave den. Og lige pludselig var historien med Bily og Zpac der. Det sjove er, at den spillefilm, jeg havde planlagt, skulle have et dokumentarisk sprog, og i stedet endte jeg med at lave en dokumentarfilm med en masse af spillefilmens greb.”

Hvad tiltrækker dig ved det dokumentariske format?

“Jeg er jo vokset op med, at dokumentarisme kan være alt muligt forskelligt. Hvis spillefilmen er en roman, kan dokumentarfilm være alt fra et lille avisudklip til et digt til en samling notater ... alt muligt. Det triste er, at de fleste af de elever, jeg

Ghosts of Cité Soleil. Framegrab

Ghosts of Cité Soleil. Framegrab

underviste, havde en forestilling om, at dokumentar var sådan noget, man ser i fjernsynet, hvor en journalist render rundt med en mikrofon og spørger folk om noget. Det er jo fuldstændig forkert, og det er synd, at mange har fået den oplevelse, for dokumentarisme kan netop være så meget forskelligt. Det er lige før, jeg synes, at der burde være en lov mod, at tv-journalister kalder det, de laver, for dokumentarfilm.”

PLADE I SAMME RILLE

Efter igennem sin opvækst at have været med på rejser rundt i verden i forbindelse med tilblivelsen af mange af sin fars film blev Asger Leth for nogle siden involveret på et mere professionelt plan i to Jørgen Leth-produktioner: *Nye scener fra Amerika* og *De fem benspænd* (begge 2003). På den første var han instruktørassistent, på den anden co-manuskriptforfatter og second unit-instruktør.

“Især arbejdet med *De fem benspænd* satte en masse kreativ energi i gang hos mig. På det tidspunkt var jeg gift og boede i USA, men kort efter blev jeg skilt, og pludselig følte jeg, at nu var tiden inde til ikke længere kun at arbejde på andres film. Jeg gik ind i en fase, hvor jeg aktivt kiggede efter en historie, jeg kunne lave. I 2003 skete der så dét, at en af de største Chimères-gangstere, Amiot Métayer, lederen af den såkaldte kannibalhær, *armée cannibale*, var blevet så synlig, også uden for Haïti, at det

“Jeg tror, de var klar over, at de sandsynligvis snart ville dø, og det er et almenmenneskeligt træk, at ingen har lyst til at forlade denne verden uden at have efterladt et eller andet spor. Måske så de i filmen en mulighed for at blive udødeliggjort. Og måske var der også en lille flig af, at de håbede, at tilstedeværelsen af et filmhold kunne give dem en form for beskyttelse.”

var begyndt at blive et problem for Aristide. I det internationale samfund forstod man ikke, at Métayer fik lov til at hæрге, uden at myndighederne greb ind – officielt havde præsidenten jo ikke noget at gøre med chiméerne – og på et tidspunkt blev presset så stort, at Aristide så sig nødsaget til at kyle Métayer i fængsel. Hvilket han selvfølgelig ikke skulle have gjort, for nu blev soldaterne i den hemmelige hær så sure, at de befriede Métayer, som derefter truede med at gå på radioen og afsløre sagens rette sammenhæng for den internationale presse. Så i hele 2003 gik jeg bare og ventede på, at tingene skulle eksplodere. Og på et tidspunkt blev Métayer da også slået ihjel af Aristides folk – hans hjerte blev revet ud på malerisk haïtiansk manér – hvilket forventeligt satte oprøret i gang.”

“Nu vidste jeg mere eller mindre, hvordan tingene ville udvikle sig. Haïtis historie er ligesom en plade, der kører i samme rille. Det er nogle af de samme elementer, der bliver ved med at gå igen, og det er så banalt, at man tror, det er løgn. Som regel starter oprøret oppe i den by, der hedder Gonaïves, oppe nord for Port-au-Prince, og når først det er startet, ved man, at når man kommer hen omkring tiden for karnevallet, så er præsidenten, eller hvem der nu sidder på magten, ved at blive presset ud af landet. Og ganske rigtigt, det oprør, der brød ud omkring årsskiftet 2003/04, startede oppe i Gonaïves. Så nu vidste jeg, at hvis bare jeg kunne få adgang til et par af Chimères-lederne inde i Cité Soleil, så havde jeg både kulisserne og det dramaturgiske forløb til en historie.”

Løsningen kom i form af to hårdhuede og fanden-i-voldske europæere, der som nogle af de eneste hvide havde adgang til at færdes i Cité Soleil: Lele (Éléonore Senlis), en fransk kvinde, som arbejdede for en hjælpeorganisation; og Milos Loncarevic, en serber, som var vokset op under Balkankrigen, og som nu løb omkring og tog stillbilleder i slummen. Begge var på ven-skabelig fod med Chimères-banderne, og det var dem, der satte Asger Leth i forbindelse med de to brødre, Bily og 2pac, et par magtfulde bandeledere, men også rivaler og i en vis forstand på hver sin side i forholdet til Aristide. 2pac havde tidligere været en af de helt store bandeledere, men var på et tidspunkt raget uklar med Aristide over nogle pengesager. Aristide havde løst problemet ved at smide 2pac i fængsel, hvilket naturligvis havde vendt den tidligere tro Chimères-leder mod præsidenten. Indtil da havde 2pac beskyttet den fire år yngre Bily og havde håbet, at han kunne uddanne sig og komme ud af slummen, men mens storebroren var i fængsel, havde lillebroren været nødt til at overtage en del af hans opgaver. Og da 2pac efter et par år slap ud, var Bily blevet en stor chef – blandt andet efter at være blevet presset til at dræbe en voldtægtsmand i sit distrikt i Cité Soleil. Hvis 2pac ville gøre sig håb om at overleve, var han – trods sine antipatier mod Aristide – nødt til igen at indtage sin gamle plads som Chimères-leder, og således havnede de to brødre i en situation, hvor de ganske vist begge var gangsterbosses, men med vidt forskellige udgangspunkter.

SHAKESPEARESK DRAMA

Asger Leth følte nu, at han havde sin historie. Allerede inden han var kommet til Haïti, havde han satset stort og samlet alt det film- og videoudstyr, han kunne få fingre i. Eneste finansiering på det tidspunkt var et magert creditcard, så han havde indlogeret sig for ingen penge hos nogle venlige damer på et hotel, hvor han fik lov til at bo i et kosteskab og indrette produktionskontor på terrassen. Og efter at have mødt Bily og 2pac satte han sig ned og skrev en kort synopsis til en historie – som skulle vise sig at holde.

“Det var jo helt Shakespearesk med de to brødre: 2pac, der var poetisk anlagt og gerne ville ud af slummen og lave rapmusik, og som ikke længere troede på Aristide; og Bily, der var sådan mere en Che Guevara-type, og som oprigtigt kæmpede for Aristide. Omkring dem var der så det store politiske spil med præsidenten og hans folk på den ene side og rebellerne oppe nordfra på den anden. Det var benhårdt, og man vidste, at Bily og 2pac hver eneste dag kom tættere på at dø i en kamp, som de i virkeligheden ikke havde lyst til at kæmpe. Og oven i købet blev de så forelsket i den samme pige – den franske nødhjælpsarbejder, Lele.”

Hvad var deres motivation for at give dig lov til at filme?

“Jeg tror, de var klar over, at de sandsynligvis snart ville dø, og det er et almenmenneskeligt træk, at ingen har lyst til at forlade denne verden uden at have efterladt et eller andet spor. Måske så de i filmen en mulighed for at blive udødeliggjort. Og måske var der også en lille flig af, at de håbede, at tilstedeværelsen af et filmhold kunne give dem en form for beskyttelse.”

At beskyttelse er et nøgleord i Cité Soleil, kan man ikke være i tvivl om, når man har set filmen. Selv om det var Bily og 2pac, der bestemte, hvornår filmholdet kunne være til stede, er situationen i slummen generelt så kaotisk, at *Ghosts of Cité Soleil* langt hen ad vejen fremstår som noget så unikt som en gangsterfilm – med autentiske personer. Her tænkes ikke så meget på de spektakulære scener, hvor nogle af de mere uregerlige Chimères-soldater cruiser omkring i slummen med skarpladte automatvåben, adrenalinen pumpende i kroppen og hjernerne fulde af crack. Nej, det er mere i de intime scener, at de uhyggelige sprækker i overfladen viser sig. Som når chiméerne står over for en kvinde, der er blevet taget i at stjæle, og man fornemmer, at havde kameraet ikke været der, var hun blevet

skudt ned som en hund. Eller når Bily for at statuere et eksempel skyder en af sine soldater i foden, mens videobåndet ruller.

“Det kunne være ualmindelig ubehageligt at høre på al Bilys snak om respekt, men der var også noget rigtigt i det, for virkeligheden var nok sådan, at hvis lederne ikke hver eneste dag satte sig i respekt, ville de selv blive skudt i løbet nul-komma-fem. Lige så snart de gav bare en lille smule slip, ville der komme nogle andre op og overtage magten. Livet er kort i slummen, og de vil alle sammen gerne være lederen.”

Hvad var det farligste ved at filme i slummen?

“Det farligste var nok, at vi var prisgivet Chimères-ledernes nåde. Hvis de var blevet dræbt, mens vi filmede, ville det lag af beskyttelse pludselig være væk, og så ville vi helt sikkert også være røget med i købet. Plus at en del af Chimères-soldaterne var på crack eller lignende og derfor var totalt uberegnelige. Det er sådan noget, man skal lade være med at tænke på i situationen, for så kan man ikke arbejde. Når det er sagt, skal det tilføjes, at det var Milos – filmens co-instruktør – der filmede det meste af materialet fra slummen, mens jeg som fotograf primært tog mig af det politiske lag, rebellerne og balladen i gaderne. Jeg var også til stede en del af tiden i slummen, blandt andet sammen med min modige danske fotograf Frederik Jacobi, men det var Milos, som var ven med bandlederne og kunne færdes nogenlunde frit. Han havde aldrig haft et videokamera i hænderne før, så jeg gav ham et lynkursus i at bruge det, og hans ubehandlede måde at holde kameraet på gav en vildskab og et nærvær, som faktisk har været godt for filmen.”

Efter seks måneders optagelser var det i forvejen tyndslidte creditcard kørt helt i bund samtidig med, at situationen i hovedstaden nu var så kaotisk, at det var besluttet livsfarligt at bevæge sig omkring i gaderne. I et sidste desperat forsøg på at redde sit skind spredte Aristide det rygter blandt chimèrerne, at de internationale journalister var en del af et komplot, idet han håbede, at hvis banderne begyndte at likvidere journalister, så ville amerikanerne eller franskmændene sætte tropper ind for at prøve at stabilisere forholdene.

“Der blev også slået mindst én journalist ihjel, og mange blev overfaldet og fik tæsk eller hug med macheter og den slags. Det begyndte mere og mere at ligne sidste dag i Rwanda, og i slutningen af februar fløj Aristide ud af landet. De journalister, der havde boet på andre hoteller, flyttede lidt efter lidt op på vores hotel, som lå på toppen af et bjerg, og det føltes, som om oprøret langsomt trængte op ad bjergsiden, og at det bare var et spørgsmål om tid, før de kom helt op til os og brændte hele lortet af. Man kunne hverken komme ind eller ud af landet, og nogle af de journalister, som ikke var vant til at befinde sig i den slags situationer, begyndte at bryde sammen. Da det omsider lykkedes mig selv at komme ud, havde jeg det faktisk sådan, at jeg ikke var sikker på, om jeg nogensinde ville vende tilbage.”

Men Asger Leth vendte tilbage. Efter seks uger i Danmark, hvor han af det foreløbige materiale havde fået klippet en pilot sammen og forsøgt at rejse flere penge, tog han tilbage til Haiti i slutningen af april 2004 for at følge sin historie til dørs. Hvilket kynisk set ville betyde, at hans hovedpersoner – Bily og 2pac – enten slap væk eller blev slået ihjel.

WYCLEF JEAN

Musik er et meget vigtigt element i *Ghosts of Cité Soleil*. På alle planer. Filmen er bemærkelsesværdigt musikalsk i sin struktur og klipperytme, og det meste ad vejen bæres den frem af et dynamisk og stemningsmættet lydspor. Ind imellem de intense scener fra slummen er lagt nogle korte pauser, hvor nogle mere afdæmpede musikstykker – sammen med billederne – gyder lidt olie på publikums flossede nerver. Hvorefter det hele brager løs igen.

Også for karaktererne spiller musik en vigtig rolle – især

naturligvis for 2pac, der tilbragte tiden i fængslet med at skrive anti-Aristide-raptekster, og som efter sin løsladelse blev holdt oppe af drømmen om at komme til USA og indspille sin musik. Fællesnævneren for alle filmens musikalske lag hedder Wyclef Jean, født i Haiti, siden bosat i New York og i dag ikke alene Haitis eneste internationale superstjerne, men også en af verdens absolut førende rapkunstnere og producere (ikke mindst som medlem af trioen The Fugees). 2pac var overbevist om, at hvis blot han kunne få Wyclef Jean til at lytte til sin musik, ville hans liv ændre sig. Hvilket også viste sig at være sandt. Da han omsider fik lejlighed til at rappe en tekst om livet i Cité Soleil over telefonen til New York, var forbilledet så imponeret, at han på stedet tilbød at producere en udgivelse. Samtidig blev Wyclef Jean også en frelsende engel i forhold til selve filmprojektet, idet han indvilgede i at lave det musikalske lydspor til *Ghosts of Cité Soleil* samtidig med, at han oprettede et filmselskab udelukkende med henblik på at koproducere filmen.

“Det var jo fantastisk, at Wyclef på den måde ville investere i filmen. Men det blev også lidt af en kreativ udfordring for os begge to. Wyclef laver superhits. Han er ikke vant til at lave hele soundtracks med forskellige stemninger, der glider ind og ud, og det var det, jeg havde brug for. Så vi skulle lige skyde os ind på hinanden. Og så var han lidt utilfreds med, at vi allerede havde lagt os fast på at bruge noget musik af Thomas Knak, Pelding og Brian Eno. Det var nogle stykker, vi havde fundet, da vi klippede promoen, og som havde været med til at definere filmens sprog. Derfor var de svære at erstatte, og det endte Wyclef også med at acceptere.”

Det er en meget intens film. Bortset fra nogle få pusterum kører den på højeste oktantal hele vejen igennem. Har du nogen forbilleder med hensyn til filmsproget?

“Jeg vil sige, at jeg fra min fars film har lært noget om betydningen af pauser. Men bortset fra det kommer min inspiration et helt andet sted fra, nemlig fra spillefilm. Helt fra starten, da jeg skrev den allerførste synopsis, lignede det et oplæg til en spillefilmshistorie: Der er nogle stærke karakterer, de har en mission, de har håb og drømme, de skal herfra og dertil, og så er der nogen, som er imod dem, og til sidst ender det i et clash. Dét var også mit oplæg til Peter Brandt og Adam Nielsen, som gjorde et fantastisk arbejde med at klippe en promo halvvejs under optagelserne: De skulle klippe den, som om det var en spillefilm. Hvilket har noget at gøre med valg af hovedperson, hvordan den enkelte scene er klippet, brugen af musik og lydeffekter, og så videre. Jeg ville simpelthen forsøge at tilføre dokumentarfilmen et nyt sprog. Det er måske store ord, men jeg synes, at det er lykkedes at tage genren et sted hen, hvor den ikke har været før.”

Dét er der også andre, der synes. Og her tænkes ikke kun på Werner Herzog. *Ghosts of Cité Soleil* fik sin verdenspremiere på den prestigefulde Telluride Film Festival i Colorado, hvor kun 22 titler slipper gennem nåleøjet hvert år. Og kort efter blev den vist på Toronto Film Festival, hvor den ligeledes vakte stor opmærksomhed. Herefter gik turen til cph:dox og IDFA samt en række andre festivaler, og så er det tanken, at filmen skal ud i biograferne, ikke mindst i USA og England, hvor der satses stort. Hvordan det siden gik Bily og 2pac, skal ikke afsløres her. Blot kan det afslutningsvis siges, at Asger Leth valgte rigtigt, da han besluttede at kaste sig ud i optagelserne, inden finansiering eller andre formelle omstændigheder var på plads. *Ghosts of Cité Soleil* er en unik film, der er lavet på det helt rigtige tidspunkt. Den lille historie, som filmen skildrer, er slut og vil aldrig kunne gentages. Mens Haitis store historie kværner videre som en pickup, der kører i samme rille og slider sig stadig dybere ned mod afgrundens mørke.

Denne artikel har været bragt i en forkortet version på engelsk i FILM #53.

ASGER LETH

Født 1970. Søn af Jørgen Leth og Ann Bierlich. Har i løbet af sin opvækst medvirket i en række af Jørgen Leths film – *Livet i Danmark* (1971), *Det legende menneske* (1986), *Notater om kærligheden* (1989) – og optræder desuden i Tómas Gíslasons portrætfilm, *Fra hjertet til hånden* (1994). Besluttede efter at have forsøgt sig som instruktør på en række ikke-offentliggjorte kortfilm at lære det filmiske håndværk ved at være instruktørassistent på reklamer og musikvideoer. Har fungeret som instruktør på en række ikke-offentliggjorte kortfilm på *Nye scener fra Amerika* (Jørgen Leth, 2003) og som co-manuskriptforfatter og second unit-instruktør på *De fem benskænd* (Jørgen Leth og Lars von Trier, 2003). Har desuden læst jura i fire år. *Ghosts of Cité Soleil* er hans debut som instruktør.

FUNDNE FILM OG REMIXEDE RULLER

AF LARS MOVIN

Inden for kunstverdenen har en udbredt avantgarde-strategi op gennem det 20. århundrede været brugen af fundne objekter – *found objects* – altså dette med at kunstneren finder tilfældigt materiale, genstande fra hverdagen, affald eller lignende, og i mere eller mindre bearbejdet form flytter det ind i kunstens rum.

Et referenceværk inden for genren er *Fontaine*, det porcelænsurinal, som Marcel Duchamp i 1917 signerede “R. Mutt” og derefter indleverede til en udstilling som en skulptur (et såkaldt *ready-made*). Men også i de fleste collageværker indgår fundet materiale; ligesom man inden for avantgarde-film helt fra mediets barndom har kendt til en lignende praksis, hvor man skaber nye værker ud af gamle filmstrimler.

I de senere år har fænomenet bredt sig ind på dokumentarfilmens domæne. Det skyldes ikke mindst den teknologiske udvikling, som har gjort adgangen til film- og videomateriale lettere, men er tillige et resultat af, at dokumentarismen har spaltet sig ud i et hav af mere eller mindre eksperimenterende subgenrer. Og det var netop dette mangfoldige felt, som arrangørerne af cph:dox søgte at belyse med årets serie af filmvisninger og seminarer under overskriften *Sampling/Remix*.

ALAN BERLINER

Et af de mest prominente navne inden for dokumentarismens brug af *found footage* er den New York-baserede filmmager Alan Berliner (f. 1956). Siden sit internationale gennembrud med *Nobody's Business* (1996), et kærligt og humoristisk portræt af instruktørens far, har Berliner skabt sin egen niche med en særegen kombination af essayistiske refleksioner, familierelaterede emner og genbrug af anonyme sort/hvide filmstrimler, ofte fra 1920'erne eller 30'erne.

Berliner begyndte at lave eksperimentalfilm, mens han gik på State University of New York i Binghamton i midten af 70'erne. Det var korte, abstrakte film, ofte i sort/hvid, hvor fundne optagelser, gadebilleder og lignende, blev samlet i musikalske, rytmiske eller poetiske montager.

“Jeg er blevet opdraget til at tænke på film som en kunstart,” fortalte Berliner, da han i forbindelse med cph:dox var i København for at præsentere sin nye personlige essay-/collagefilm om søvnløshed, *Wide Awake* (2006). “Penge var ikke noget, vi talte om. Vi opfattede det ikke sådan, at vi lærte et håndværk, som vi senere skulle leve af. Vi tænkte, at nu skulle vi lave en film, og hvis vi var heldige, ville den en dag blive vist på et museum. Det var det eneste, der betød noget.”

Berliner klipper selv sine film og har i årenes løb opbygget et omfattende arkiv af filmmateriale. Dels opkøber han løbende samlinger, dels begyndte kolleger på et tidspunkt at forære ham deres tiloversblevne optagelser, fordi de vidste, at han ville systematisere og passe godt på strimlerne. Efter at have lavet omkring ti korte collagefilm med *found footage* kom Berliner i første halvdel af 80'erne ved et tilfælde i besiddelse af en samling anonyme familiesmalfilm (*home movies*) fra 1920'erne og 30'erne. Det blev til hans første længere film, *The Family*

Et tema på efterårets cph:dox var *sampling*, altså dokumentarfilmens genbrug af allerede eksisterende optagelser. Et fænomen, der spænder fra en nærmest konventionel brug af arkivmateriale til mere avancerede kunststrategier som ‘found footage-film’ eller ‘remix-film’. FILM mødte to af festivalens gæster, instruktørerne Alan Berliner (USA) Timo Novotny (Østrig), som hver på deres måde genbruger eksisterende filmmateriale.

Album (1986), en slags universel familiesmalfilm, hvor billedsidens evigt solskinsbeskinnede søndage undergraves af lydsporets beretninger om de skyggesider, som sjældent dokumenteres i *home movies*. Filmens succes førte til, at Berliner skiftede spor som filmmager og nu nærmede sig sin egen familiehistorie – først med *Intimate Stranger* (1991) om en excentrisk morfar, som døde midt i arbejdet med sin selvbiografi; og dernæst med *Nobody's Business*, hvor forsøget på at få den modvillige far til at tale om sin egen historie illustreres med en blanding af genrebilleder og Berliner-familiens egne småfilm. Eksempelvis indsættes flere steder klip fra en boksekamp som en metafor for forholdet mellem den nysgerrige søn og den genstridige far, og det er med greb som dette, at Berliner har gjort kombinationen af alvorlige temaer og en humoristisk brug af arkivoptagelser til sit varemærke.

“Mine film er blevet kaldt alle de beskidte ord i ordbogen,” siger han. “Eksperimenterende dokumentarisme, essayfilm, selvbiografiske film og meget andet. Selv tænker jeg ikke i de termer. For mig er det afgørende, at hver enkelt film finder sit eget sæt af metaforer og skaber sin egen dynamik mellem form og indhold.”

Hvad kan du opnå med found footage, som du ikke kunne have opnået på anden vis?

“Tag for eksempel den sekvens i *Nobody's Business*, hvor man ser et hus styrte i floden, mens man hører om mine forældres skilsmisse. Det er ikke en bestemt families hus, men hvis dine forældre er blevet skilt, vil du måske identificere det som dit hjem. Med *found footage* kan jeg tale direkte til dig uden at kende dig. Dét ved jeg ikke, hvordan jeg ellers skulle kunne gøre.”

Har du nogen forbehold i forbindelse med at offentliggøre fremmede menneskers private optagelser i dine egne film?

“Først og fremmest er der som regel tale om gamle film, så de fleste af de pågældende personer er for længst døde. Men nej, det har aldrig været et problem. I tre tilfælde har jeg fået henvendelser fra personer, som har genkendt familiemedlemmer i mine film. I alle tre tilfælde gav jeg dem deres småfilm tilbage, og ingen af dem havde problemer med, at jeg havde brugt dem. De var bare glade for at få filmene igen. Jeg ser snarere sådan på det, at jeg i mine film giver disse personer et ekstra liv, som de ikke ellers ville have haft.”

TIMO NOVOTNY

Under et andet cph:dox-seminar talte Paul Gerhardt fra BBC under overskriften “Open Source” om projektet *Creative Archive*, der går ud på i et vist omfang at stille den britiske tv-mastodonts enorme arkiv af levende billeder til rådighed for offentligheden, således at alle med adgang til en computer frit kan skabe deres egne ikke-kommercielle værker ud af den fælles billedarv.

Og det er på sin vis en lignende tankegang, der ligger bag den østrigske filmmager og VJ Timo Novotnys film *Life in Loops* (2006), et remix af landsmanden Michael Glawoggers banebrydende dokumentarfilm *Megacities* fra 1998. Den kunstskoleuddannede Novotny har siden 1996 stået for det visuelle koncept omkring den østrigske musikgruppe Sofa Surfers' koncerter. Til det formål har han

Life in Loops/Mexico

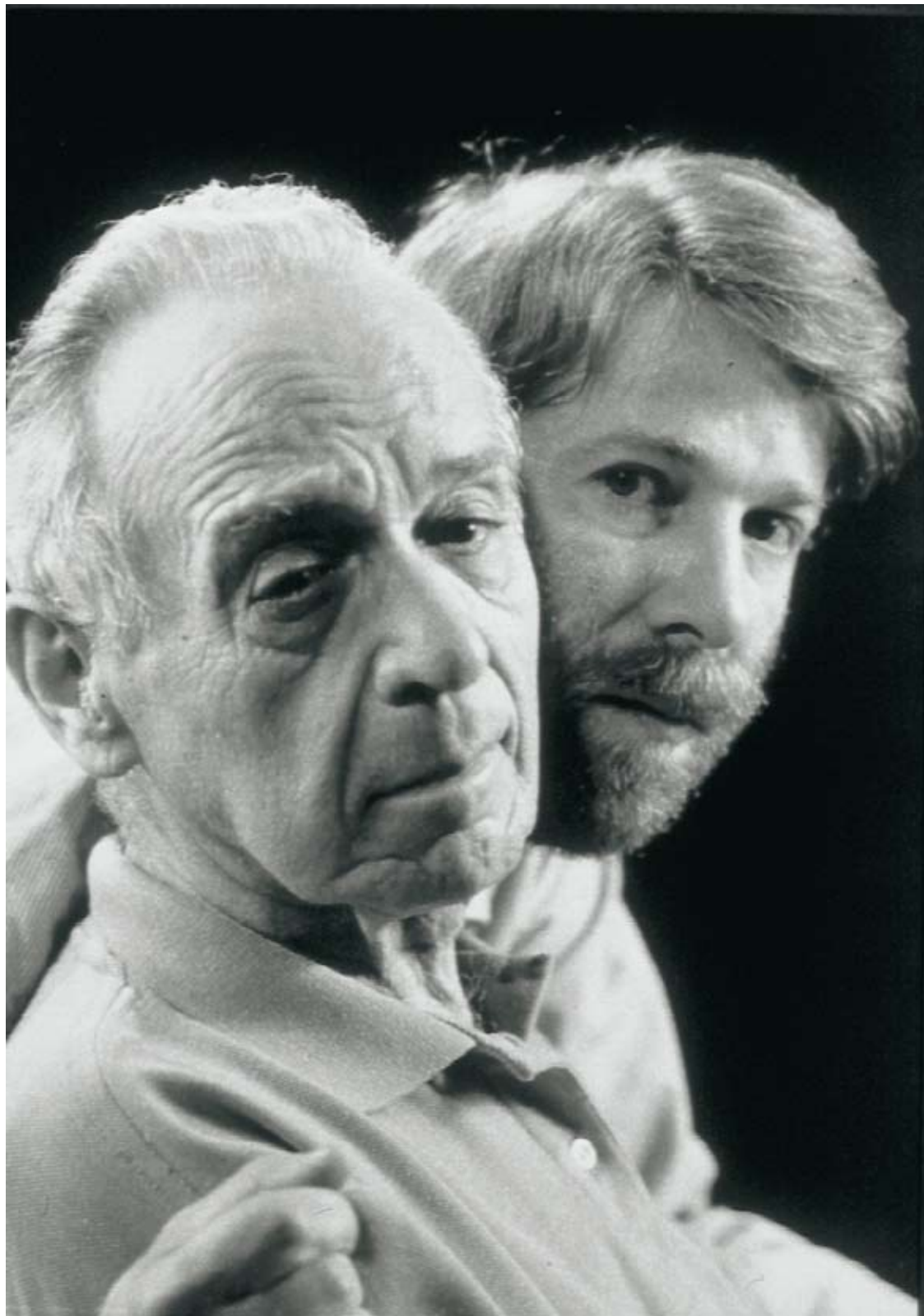
Life in Loops/Moscow

Life in Loops/Bombay

Life in Loops/Tokyo

brugt sine egne Super8-optagelser fra rejser rundt om i verden, men på et tidspunkt så han *Megacities* og fik lyst til at prøve at bruge klip fra den i en live-sammenhæng (i kombination med sine egne optagelser). Glawogger gav projektet sin velsignelse og blev så begejstret for resultatet, at idéen om et egentligt remix opstod.

“Min betingelse var, at jeg ville have adgang til at gå tilbage til råmaterialet,” siger Novotny. “Jeg ville ikke bare remixe en færdig film. Og så ville jeg selv tilføje noget nyt materiale. Ligesom når man remixer musik og for eksempel lægger et nyt basspor eller noget ekstra vokal ind.”

Megacities er en episodefilm om overlevelse i moderne storbyer med optagelser fra Bombay,

Mexico City, Moskva og New York. I *Life in Loops* (a *Megacities RMX*) genkendes omkring en tredjedel fra den oprindelige film, og af resten stammer omkring halvdelen fra Glawoggers fraklip, mens den anden halvdel er nye optagelser fra Tokyo.

“Jeg var 24 år, da jeg første gang så *Megacities*, jeg var lige kommet hjem fra Indien, og den slog simpelthen benene væk under mig. Den lærte mig mere end fire år i skolen, og jeg syntes, at alle unge burde se den. Da jeg så begyndte at bruge den live, opdagede jeg, at publikum syntes, at det var nogle fantastiske billeder, men de kendte ikke filmen. Det gjorde mig trist, for jeg synes, at det er Østrigs bedste dokumentarfilm. Så jeg tænkte, at hvis jeg nu laver en ny version af filmen, kunne jeg måske

NOBODY'S BUSINESS

af Alan Berliner er i DFIs distribution og kan lånes på biblioteket.

Alan Berliner og Timo Novotny i København.
Foto: Lars Movin

bidrage til at skabe ny opmærksomhed omkring Michael Glawoggers film.”

“Jeg kan huske, at jeg som 16-årig blev slæbt med ind for at se Michael Moores *Roger & Me* (1989). Jeg kunne godt se, at den handlede om noget vigtigt, men jeg syntes bare, at den var kedelig. Så min tanke med *Life in Loops* har været, at hvis en 16-årig i dag bliver slæbt ind for at se min film, vil den forhåbentlig virke modsat – den vil give vedkommende appetit på at se flere dokumentarfilm. Det svarer til, hvis man remixer et reggae nummer til en rockversion – er det vellykket, kan det være med til at skabe interesse for reggae hos et publikum, som ellers kun lytter til rock.”

Har I diskuteret de eventuelle etiske spørgsmål i forhold til, at Glawogger stiller materiale med mennesker, som har tillid til ham, til rådighed for en anden instruktør, som frit kan bruge det på en ny måde?

“Nej, men jeg ved, at Michael er blevet kritiseret for det, ligesom jeg også selv har mødt modstand. De fleste kommentarer går på, at man ikke kan tillade sig at lave underholdning ud af så tunge emner. Jeg havde det selv lidt på samme måde, da jeg første gang så spillefilmen *City of God* (2002) om brasilianske gadebørn – indtil jeg kom til at tænke på, at hvis man havde lavet en dokumentarfilm om samme emne, ville man kun have nået ud til en brøkdel af det publikum, som nu havde set filmen. Og hvis bare fem procent af de mennesker, der ser en film, begynder at tænke over indholdet, har man opnået meget.”

FILMSKOLE ONLINE

Med etableringen af dvoted.net har unge, nordiske filmfolk fået et nyt online mødested med unikke muligheder for at vise deres film og få feedback fra professionelle filmfolk.

AF EVA NOVRUP REDVALL

Mens hele verden for tiden har blikket rettet mod film på nettet i form af YouTube, er håbet for redaktionen bag dvoted.net, at unge, nordiske filmfolk den kommende tid vil få øjnene op for deres unikke filmportal. På det nystartede dvoted.net kan man lægge sin film ud og få respons fra andre brugere såvel som tilknyttede filmfolk. Men man kan meget mere end det. Målet har fra starten været at lave et spændende mødested på nettet, hvor man som ung kan gå i dialog med andre filminteresserede, men også få professionelt input og dygtiggøre sig. En slags filmskole eller filmworkshop på nettet, om man vil.

”Vi vil skabe et spændende forum for fremtidens filmfolk,” fortæller dvoteds svenske projektleder Pontus Hummelman, mens vi kigger på en demoversion af hjemmesiden i dvoteds lokaler på øverste etage på Det Danske Filminstitut i Gothersgade. ”Vi vil gerne hjælpe en ny generation med at blive bedre, og dvoted kan ses som en ny form for talentudvikling eller professionalisering af unge filmfolk. Hvis man ser på, hvordan idrætten fungerer, så hjælper man jo unge med at blive bedre allerede fra de er små. På filmfronten er man ikke nær så god til at fange børn og unge.

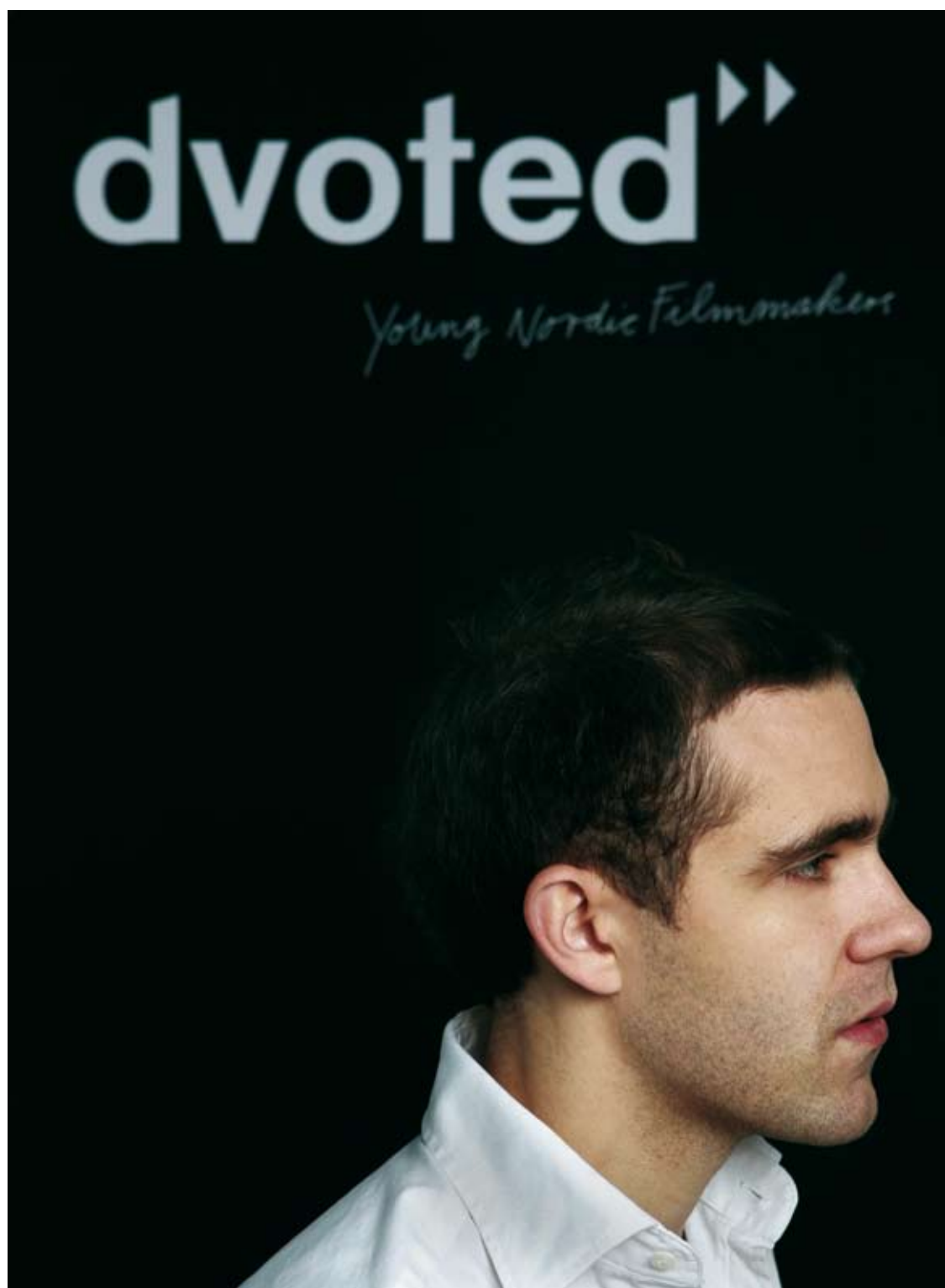
”Forhåbentlig kommer næste generation af filmskabere til at have mødt hinanden på dvoted. Den næste Lars von Trier kender måske den næste Lukas Moodysson herfra. Deres manuskriptforfattere arbejder sammen, deres komponist bor på Island, og de har alle sammen mødt hinanden på dvoted. Det er et af vores drømmescenarier.” Pontus Hummelman, projektleder på devoted.

Målet med dvoted er at skabe et mødested for de 15-20-årige, som måske har været lidt i kontakt med film i skolen, men ikke rigtigt ved, hvor de skal gå hen med deres interesse, deres film og alle deres spørgsmål. Dvoted er en slags nordisk fodboldtræ-

ningslejr, der er tilgængelig 24 timer i døgnet, og som giver en unik, demokratisk mulighed for at komme til, ligegyldig om man sidder i Jylland eller København, i Lapland eller Stockholm. Så længe du har adgang til en computer, kan du være med, og det giver en helt ny mulighed for at skabe et nordisk netværk, som man måske længe har talt om, men som man har haft svært ved at finde en velegnet form til.”

NORDISK SAMARBEJDE

Initiativet til dvoted er kommet fra Nordisk Ministerråd, der fik de fem nordiske filminstitutter med på ideen om at lave et websted med både community, showroom og netværksmuligheder for nordiske filminteresserede. Udviklingen af den endelige hjemmeside har stået på siden 2004. En bred vifte af brugere har fået lov at give respons på en udførlig pilotversion frem til udformningen

A NEW WEBSITE FOR YOUNG FILMMAKERS...

dvoted is a website where you upload films, meet other young nordic filmmakers and most importantly - get professional feedback from a mentor!

SIX OF THE MENTORS

META FOLDAGER
PRODUCER
LARS VON TRIER

MARKKU FLINK
SCRIPTWRITER
VALO

MÅNS MÅRLIND &
BJÖRN STEIN
DIRECTORS STORM

LARS G LINDSTRÖM
PRODUCER
BABYLONSJUKAN

PERNILLE FISCHER
CHRISTENSEN
DIRECTOR EN SOAP

Take part now!
www.dvoted.net

dvoted™

af den endelige hjemmeside, der blev lanceret d. 29. november. Ifølge Pontus Hummelman tog det tid for de fem filminstitutter at snakke sig ind på hinanden og samle de mange forskellige ønsker i én vision, men fordi man har taget sig den tid, har man til gengæld nu fælles fodslag og stor tilfredshed med projektet over hele linjen.

"Der bliver tit snakket meget om nordisk samarbejde, men det er faktisk ikke så tit, at de nordiske kulturinstitutioner får lavet noget konkret sammen. Dvoted er et meget konkret projekt, som efter at være startet hos Nordisk Ministerråd lidt er blevet filminstitutternes baby. Bestyrelsen for dvoted består af en person fra hver af de fem institutter, som har været tæt knyttet til udviklingen af projektet for at sikre, at dvoted blev det, man ville have og behøvede i de forskellige lande. Den lange pilotfase har krævet, at alle satte sig ind i og engagerede sig i projektet. Det har været energikrævende, men til gengæld er man gået fra at have meget forskellige meninger til, at man nu er ret enige om det hele."

'PAY IT FORWARD'-MENTORER

Dvoted er bygget op omkring tre centrale tjenester. I ARENA kan man uploade sin film og se og diskutere andres. I MENTOR-delen kan man stille spørgsmål til professionelle filmfolk, og i ACADEMY kan man læse sidste nyt om aktuelle emner og lære mere om diverse aspekter af filmproduktion. Tanken er, at der løbende skal være dialog på alle fronter. Man skal kunne spørge, kommentere og diskutere, og især mentor-delen er en enestående mulighed for at få direkte kontakt til professionelle filmfolk, der stiller deres viden til rådighed. Blandt de tilknyttede mentorer er instruktører som Pernille Fischer Christensen og Jesper Ganslandt, klipperen Michal Leszylowski og komponisten Jesper Hyldgaard. Sidstnævnte stiller op ud fra en 'pay it forward'-tankegang'. Han føler selv, han har fået meget hjælp af

andre undervejs, og vil gerne hjælpe andre på vej.

Samme tanker er motivationen for Pernille Fischer Christensen, som siger, at det at være mentor på dvoted på en måde handler om at videreføre en god dansk tradition i cyberspace.

"Jeg har gennem årene fået så meget af andre instruktører og folk, jeg har været assistent for. Jeg har fået lov til at spørge, og jeg lever stadig højt på at have nogen omkring mig, som kan give respons og hjælpe, når det er svært. Nogen, der vil læse. Nogen, der kan skælde ud. Nogen, der kan give håb og sige, at det er svært. Når folk spørger mig, hvorfor danske instruktører er så dygtige, svarer jeg, at det dygtige smitter. Hvis man deler sin viden og hjælper hinanden, så gavner det alle. I Danmark har vi en kultur, hvor det er tilfældet, og jeg vil gerne være med til at viderebringe den tradition."

NORDISK NETVÆRK

Mens Pontus Hummelman viser dvoted frem, falder vi over et spørgsmål fra en bruger til den svenske instruktør Måns Mårilind, der har lavet thrilleren *Storm* sammen med Björn Stein. En 16-årig fyr spørger, hvordan han kom ind på en filmskole i L.A., og hvordan det var at studere derovre. Måns Mårilind har svaret, og alle andre kan nu blande sig med evt. input om udenlandske filmskoler og kunsten at lave film på udebane. Man kan mærke, at Pontus Hummelman er spændt på at følge dialogerne og debatterne, for hans håb er, at fremtidens nordiske filmfolk vil finde hinanden gennem dem.

"Nordisk samproduktion har en vis tradition, men man kan helt sikkert komme meget længere, og jeg tror, at dvoted kan være med til at nedbryde nogle grænser og skabe vigtige kontakter. Forhåbentlig kommer næste generation af filmskabere til at have mødt hinanden på dvoted. Den næste Lars von Trier kender måske den næste Lukas Moodysson herfra. Deres manuskriptforfattere

"Når folk spørger mig, hvorfor danske instruktører er så dygtige, svarer jeg, at det dygtige smitter. Hvis man deler sin viden og hjælper hinanden, så gavner det alle. I Danmark har vi en kultur, hvor det er tilfældet, og jeg vil gerne være med til at viderebringe den tradition." *Pernille Fischer Christensen, mentor på dvoted.*

arbejder sammen, deres komponist bor på Island, og de har alle sammen mødt hinanden på dvoted. Det er et af vores drømmescenarier, men det sker selvfølgelig ikke lige med det samme. Nu finder de første folk hinanden, og så afgør de måske deres valg af filmskole eller fortællinger ud fra de mennesker, de møder, eller det, de lærer."

FOKUS PÅ FORTÆLLINGEN

Som udgangspunkt har dvoted fokus på fortællende film af op til 25 minutters varighed. Det kan være fiktionsfilm, dokumentarfilm eller animationsfilm, men ifølge Pontus Hummelman skal de have et fortællende element og ikke være f.eks. musikvideoer eller abstrakte kunsthjælp. Alle kan selv uploade deres film, men en redaktør fra hvert land holder øje med, at visse etiske retningslinjer overholdes og sørger samtidig for nyt materiale til Academy-delen samt national lancering. Anne Mette Stevn er ansat som chefredaktør for hele dvoted, mens Martin Ziir er dansk redaktør. De samarbejder bl.a. med Station Next i Filmbyen, der sammen med Finnish Film Foundation og Mediefabrikken i Norge er eksterne partnere i projektet.

En grundtanke i projektet er, at der løbende skal være nyt materiale og nye mentorer. Mens denne artikel skrives er dvoteds gæstementor producenten Meta Louise Foldager, der i en uge svarer på spørgsmål fra brugerne. Alt drejer sig om at give brugerne det bedste af det bedste for at skabe en udbytterig udviklingsarena for unge filmfolk. En del har allerede fundet vej til dvoted, og ellers ligger redaktionens fokus efter det lange udviklingsarbejde nu på - via skoler, festivaler og filmværksteder - at gøre målgruppen opmærksom på, at man er på banen.

"Det er nu, vi skal ud og missionere!", afslutter Pontus Hummelman dvoted-præsentationen på sin computer med et stolt smil, men tager sig så i ordvalget. "Nej, missionere er det nok forkert at sige, for vi skal ikke ud og omvende nogen. Dvoted er et enestående tilbud. Det koster dig ikke noget, og det giver dig superfede muligheder. Forhåbentlig handler det bare om at gøre folk opmærksomme på, at vi er der. Vi glæder os i hvert fald til at se film fra alle de unge, nordiske filmfolk derude og høre, hvad de går og tænker på og kan bruge os til."

STØRRE LYST TIL AT SE DANSKE FILM

I 2001 lavede Alsted Research en undersøgelse af danskernes biografvaner for DFI. Den er nu blevet fulgt op af en ny foretaget af TNS Gallup. Nogle af resultaterne er direkte sammenlignelige, mens andre belyser helt nye spørgsmål.

AF PERNILLE MUNK SKYDSGAARD & CLAUS HJORTH / DFI

DFIs nye Gallup-undersøgelse belyser biografvaner og -holdninger blandt både de danske biografgængere og ikke-biografgængere defineret efter, om man har været i biografen inden for det seneste år.

Analysen er gennemført via Gallups internetpanel, GallupForum, som er repræsentativt for befolkningen i Danmark fra 15 år og opefter. I undersøgelsen blev såvel biografgængere som ikke-biografgængere spurgt om, hvor ofte de benytter forskellige kulturtilbud, og her er biografoplevelsen den foretrukne kulturaktivitet, jf. fig. 1.

Som man kan se, så overgår biografen både teater, museum og koncert som den mest benyttede kulturoplevelse. 52 % af de adspurgte går i biografen 2-5 gange årligt eller oftere. 32 % går i biografen én gang om året og 5 % går aldrig i biografen. Benyttelsesfrekvensen for de øvrige kulturtilbud er markant lavere. Det er ofte de danske film, der trækker folk i biografen. Undersøgelsen viser, at 33 % af danskerne har en usvækket interesse for dansk film i forhold til tidligere, mens 57 % har fået større lyst til at se danske film gennem de senere år - se fig. 2.

Hvad ser danskerne så, når de går i biografen? Her viser analysen, at dramagenren er den mest populære, skarpt efterfulgt af komedie og krimigenren.

Såvel biografgængere som ikke-biografgængere er også blevet spurgt om, hvor de bedst kan lide at se de forskellige genrer. Og det er - måske ikke så overraskende - drama, socialrealisme og action/adventure (eventyr), der markerer sig som de foretrukne biografgenrer i forhold til at se filmene på dvd/video (fig. 3).

Endelig viser undersøgelsen, at det er kvalitetsoplevelsen og muligheden for at komme ud sammen med venner og familie, der gør, at mange foretrækker biografen frem for hjemmevideoen. Det store lærred, den gode lyd og det sociale samvær er med til at gøre de danske biografer til den mest populære kulturoplevelse for danskerne.

Filmindustri-tallet håber, at også filmbranchen får glæde af undersøgelsen, der giver et godt input til det videre arbejde med udviklingen af dansk film- og biografkultur.

Læs hele undersøgelsen på dfi.dk/rapporter.

Fig. 1
"Hvor ofte benytter du følgende kulturtilbud?"

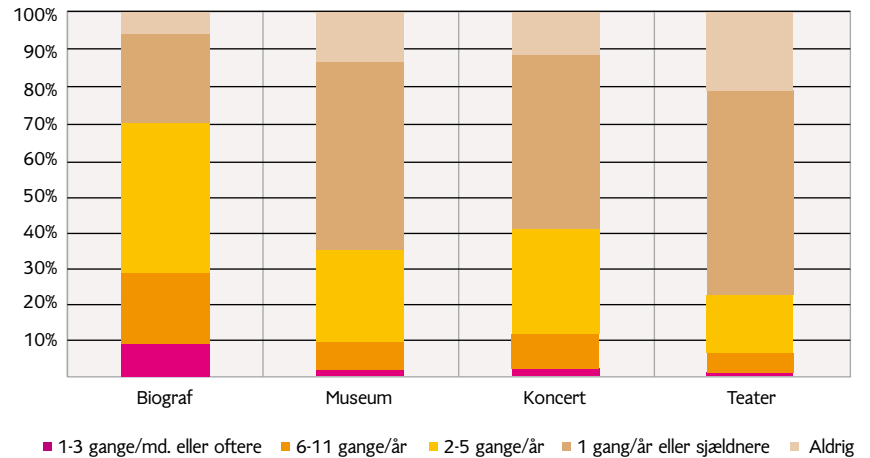

Fig. 2
"Har du fået større eller mindre lyst til at se danske film i løbet af de sidste 5 år?"

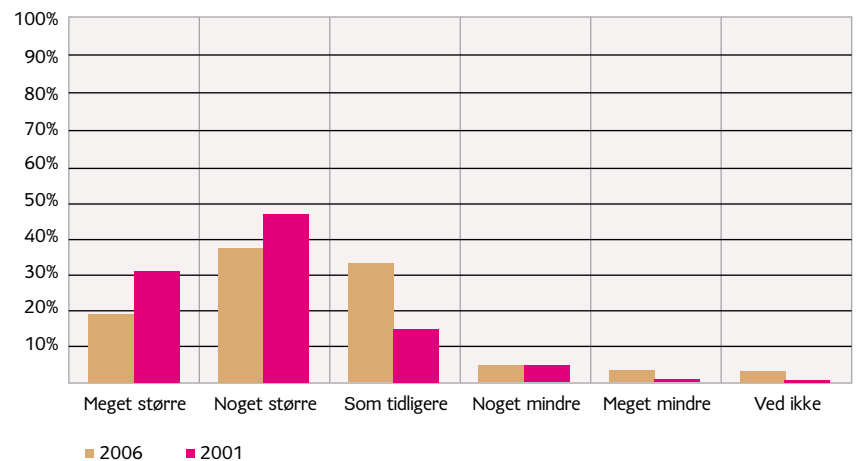
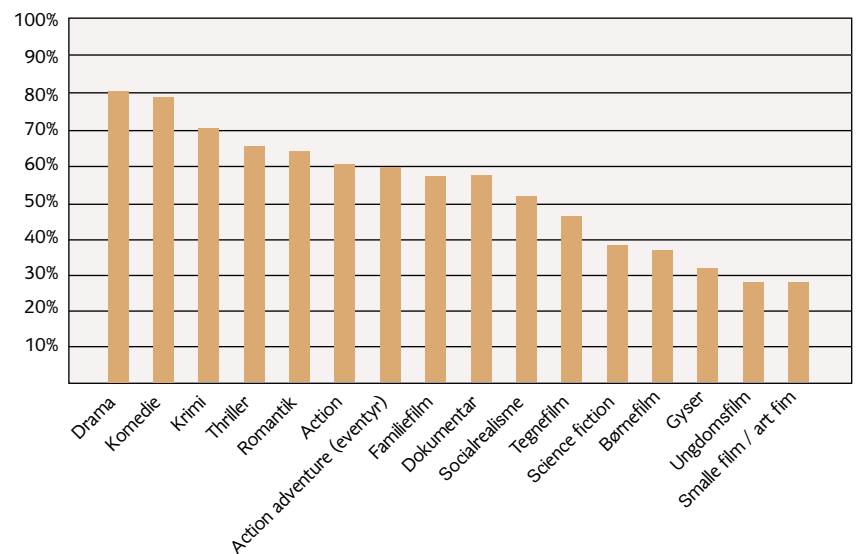

Fig. 3
"I hvilken grad kan du lide at se følgende filmgenrer (slags eller type film) i biografen?"
Figuren viser den andel, som svarede "I høj grad" eller "I nogen grad"

HVAD VIL I MIG?

Hvad vil I os som publikum? Det er det, en konsulent skal hjælpe en instruktør med at præcisere, mener konsulent på Det Danske Filminstitut Molly Malene Stensgaard, der også svarer på hvordan: Man stiller spørgsmål. De rigtige spørgsmål.

AF AGNETE DORPH STJERNFELDT, PRESSE- OG KOMMUNIKATIONSCHEF / DFI

Hvorfor søgte du jobbet som filmkonsulent?

"Jeg trængte til luftforandring! Jeg har klippet i mange år og haft det rigtig skønt og skægt med det; men tidspunktet var kommet, hvor jeg havde lyst til at prøve at arbejde med historier på en anden måde. Og de sidste fem-otte år havde jeg kombineret det med at klippe med at læse meget - og jeg syntes, at det var sjovt at angribe det fra dén vinkel også.

Jeg oplever manuskriptfasen og klippefasen som to meget parallelle arbejdsformer. Der er nogle måder at gribe det an på, at få en vinkel på historien - nogle volter i arbejdet - som er meget beslægtede.

Egentlig startede jeg med at læse manuskripter i irritation over, at jeg har så ofte oplevede, at man sad dér i klipningen og tænkte: 'Shit altså - hvad gør vi? Hvad er det for et problem, det her?' Og når man så kigger i manuskriptet, kan man faktisk se problemet dér. Og der har alligevel siddet mange kompetente mennesker og læst det. Hvorfor har man slet ikke set de problemer overhovedet?

Det handler ikke om, at folk ikke er dygtige til at læse. Det handler om, at der simpelthen er en væsensforskel på det skrevne ord og film. Den transformation fra det skrevne til filmen interesserer mig: Hvad det er, der sker i den fase? Hvordan tænker man mest muligt *film* ind i skrivefasen? Det er min hovedkæphest. Det er jo ikke en bog, man vil udgive, derfor synes jeg, at man skal tale *film* så meget som muligt, mens det bare er ord, man bokser rundt med, og mens det stadigvæk er billigt at sidde med.

Så inden jeg startede her var det spændende at forsøge at trække nogle af de erfaringer fra klipningen - hvor man jo kan sidde og være hammerbagklog - op i manuskriptfasen. Derfor begyndte jeg at læse meget og begyndte at kommentere. Nogle gange læste jeg også noget, jeg ikke skulle klippe. Folk kom og spurgte: 'kan du ikke lige prøve at læse det her manuskript, og så sige noget om, hvordan du læser det? For det er jo meget det, det handler om: Hvordan oplever jeg det, jeg læser?'

Og så begyndte jeg at arbejde sammen med Binger Institutet i Amsterdam. Det er et internationalt coachingprogram med en linie for manuskriptforfattere og en for instruktører. Man søger ind med et spillefilmmanuskript, og så bliver man heglet igennem en masse gennemskrivninger og kommentarer, og for instruktørernes vedkommende øvelser og arbejde med skuespillere. Det er meget spændende, og processen er meget komprimeret. Og dér begyndte jeg at arbejde med instruktørerne."

VI UDVIKLER HISTORIER

"Jeg synes, at det helt primære i konsulentjobbet, det er, at vi udvikler historier - sammen med instruktørerne. Vi skal støtte instruktøren og manuskriptforfatteren i processen med at få fat i, hvad det er, filmen går ud på - hvad det er, den handler om. Det er ikke kun et spørgsmål om handling og plot. Dét, en konsulent skal, er at hjælpe dem med at grave ind til spørgsmålet: 'hvad vil I mig? - hvad vil I os som publikum?' Det er det, vi skal være gode til: At hjælpe folk med at definere deres projekt og fokusere."

Hvor ligger det dér: 'Hvad vil I mig?' henne?

"Personligt så har jeg det sådan, at når jeg har læst noget, så skal jeg bagefter kunne svare ret enkelt på spørgsmålet: 'hvad handler det her om?' Det kan være sådan noget i retning af, at: 'Den her historie handler om to mennesker, der frygtelig gerne vil hinanden, men ikke kan'. Eller: 'Den her historie handler om frihed' eller 'den her historie handler om, hvordan vi alle sammen prøver at overføre vores arbejdsliv på privatlivet' eller: 'det hér er en grum historie om provinsen'. Det er ikke så meget det nye og originale, jeg kan spore ved at stille de spørgsmål, men i høj grad instruktørens greb."

ANFÆGTELSE & SPØRGSMÅL

”Budskabet skal være synligt. Så kan der være en masse, der roder rundt om det, bare der ikke er tvivl om, hvad manuskriptforfatter og instruktør vil. Hvordan de vil formidle det, må godt på forskellige stadier være rodet, hvis man kan se, at der er en eller anden form for anfægtelse, som de har. Hvis det ellers er en ny og original historie, så er der en masse ting, man kan bokse på plads sammen med dem, og hjælpe dem med.”

Hvordan gør man det?

”Man stiller en masse spørgsmål. Man stiller de rigtige spørgsmål. Hvorfor er det sådan? Gør karakteren sådan, fordi hun i virkeligheden synes sådan? Man taler meget karakter i starten – karaktertegnning – og så en masse om tema og plot.”

Det lyder næsten som en psykoanalytiker. Den gode analytiker er jo også en, der stiller de rigtige spørgsmål – og vel at mærke undlader at komme med svarene.

”Ja, og *det* er udfordringen, for jeg er jo vant til at skulle løse tingene sammen med instruktøren, når vi sidder dér i klippefasen. Men som konsulent skal jeg selvfølgelig ikke sidde og braldrer ud med ’I skal bare’. Det er jo fuldstændig uinteressant for dem, hvad jeg synes, de skal.”

DET VISUELLE

Hvad med det filmiske? Det, som handler om billedsiden og stemningen i filmen?

”Jeg synes, at det er interessant at tale om stemning og tone ret tidligt. Det er der mange, der ikke er så vant til, kan jeg mærke. Men jeg synes godt, at man allerede, når man sidder med en synopsis eller et treatment, kan tale om f.eks. musik. Ikke på den måde, at folk allerede skal have lagt sig fast på, hvad for noget musik de vil ende med at bruge i filmen. Det interessante er at prøve at finde ud af, om stemningen f.eks. er utryk eller rar. Eller f.eks. om karaktererne véd alting, eller om publikum véd mere end dem. Altså sådan nogle ting, der kan være med til at definere, hvad det er, der ligger i filmen fra starten.

Jeg refererer tit til en film som f.eks. Sean Penns film *The Pledge*. Den er knugende uhyggelig fra første færd. Og der sker ikke en skid uhyggeligt det første gode stykke tid. Men der er sådan en fornemmelse af, at: ’Uhh, det her går galt.’ – Hvad er det, der gør det?

Svaret er, at det er noget, der ligger dybt forankret i kame-ravinkler, i måden der er klippet på, i måden karaktererne bevæger sig rundt på, i måden de taler forbi hinanden på – alle sådan nogle størrelser. Sådan noget, kan man godt tale om på et ret tidligt tidspunkt, for det er jo også et spørgsmål om at have nogle knager at hænge noget op på – dér i starten af processen. Og det hænger igen sammen med grundspørgsmålet: ’Hvad er det overhovedet, det her handler om?’

Det er sådan nogle ting, som er sværere at definere end plottet. Men det er f.eks. oplagt at tale om, hvorvidt man har en fornemmelse af, at man er *med* sin karakter hele tiden, eller om man har en fornemmelse af, at det er sådan noget mere subjektivt, hvor man bevæger sig rundt om dem. Altså om man har følelsen af at opleve alting igennem karaktererne, eller om de er betragtet eller hvad. Sådan nogle størrelser er interessante – det har jo noget at gøre med, om man ser dem, og ser dem fra ryggen, og ser mere end de gør. Det kan man godt tale om tidligt.”

UDVIKLING

”Jeg arbejdede på et tidspunkt på en film, hvor vi mødtes nogle af hovedfunktionerne en aften midt i manuskriptskrivningsfasen – efter at have læst det seneste draft – og så havde vi alle sammen film- og musikseksempler og billeder med. Det var sindssygt inspirerende, også for instruktøren og manuskriptforfatteren – det der med at få så stærk en fornemmelse af, hvordan folk læste manuskriptet. Folk havde nogle meget forskellige film med; men de vendte og drejede sig alle sammen om det

samme – sådan noget med, at man i manuskriptet læste noget utryk og en fornemmelse af, at karaktererne blev betragtet eller overvåget. Og de eksempler, vi så havde med, det var alle mulige vinkler på, hvordan man *gør det*. En sagde f.eks.: ’Prøv at høre den her musik, hvordan de bruger den.’ Eller: ’Prøv at se, hvordan de hele tiden står der med noget forgrund, og så bevæger de sig derude, så man hele tiden har fornemmelsen af, at nogen måske ser dem.’

Man kan godt komme med et eksempel fra en gyserfilm, selvom man skal lave noget helt andet; men den dér måde at nærme sig den størrelse, som i sidste ende er film, det synes jeg er meget inspirerende.

I virkeligheden så synes jeg, at man skal kunne udvikle over flere omgange. Der er meget tendens til, at udviklingsfasen er én ordentlig klamamse, der nærmest får lidt karakter af præproduktion. Jeg synes, at det kunne være sjovt, hvis man nogen gange kunne udvikle i lidt mindre portioner og f.eks. sige: ’Nu

“Egentlig startede jeg med at læse manuskripter i irritation over, at jeg har så ofte oplevede, at man sad dér i klipningen og tænkte: ’Shit altså – hvad gør vi? Hvad er det for et problem, det her?’ Og når man så kigger i manuskriptet, kan man faktisk se problemet dér. Og der har alligevel siddet mange kompetente mennesker og læst det. Hvorfor har man slet ikke set de problemer overhovedet?”

har vi simpelthen brug for at tage en uge med fire skuespillere’ eller ’nu har vi brug for at tromme alle A-funktionerne sammen et eller andet sted i en weekend’ eller ’nu har vi brug for at sætte os ned og tegne en tegning for hver eneste scene og finde ud af, hvordan der ser ud, hvordan der er.’

Jeg synes også godt, at vi inden for fiktion kan lade os inspirere af, hvordan de bruger udviklingsstøtte inden for dokumentarfilmgenren f.eks. På TalentDok har det jo nærmest været et krav, at man *skulle* udvikle og nærme sig projektet på en anden måde end bare ved at skrive. Det synes jeg er meget inspirerende. Det kunne være sjovt, hvis man kunne lave et idékatalog enten skriftligt eller i form af et branchetræf, hvor man viser: ’se, sådan her er der nogen, der gør’. Det må gerne være noget, der stritter lidt og er lidt ekstremt, hvor folk siger: ’Ej – det er sgu’ ikke lige det, vi har brug for; men på den anden side kan man godt lade sig inspirere af det’. Og så synes jeg også godt, at DFI må følge trop og tænke over, om folk oplever det meget stift at søge udviklingsstøtte eller hvordan.”

Hvad har været det mest markante ved at træde ud af branchen og ind på Filminstituttet?

”Der er en væsensforskel, som man skal have med sig hele tiden, og det er, at man bliver nødt til at være sig bevidst, hvad rolle man har, når man sidder med den der pose penge. Man skal opføre sig respektfuldt over for andre mennesker, for det har jo en enorm betydning, hvad man beslutter. Når man sidder og klipper, kan man gøre nogle ting og så lave dem om dagen efter. Herinde er beslutningerne afgørende, og selvom folk får afslag, og man ikke synes, at det er noget vanvittigt godt projekt, så er arbejdsindsatsen og betydningen for de mennesker, der har søgt, jo ligeså stor, som for dem, der får støtte. Så man skal være sig bevidst, at der er så stor vægt i de beslutninger, man træffer – uden at gå i beslutningskrampe af den grund.”

Azur et Asmar, den nye animationsfilm af Michel Ocelot (*Kirikou*) får forpremiere under Salaam DK, og festivalen arrangerer masterclass med Ocelot.

SALAAM BETYDER FRED

AF LISE SAXTRUP

“Er man en succes, når man bliver dansker – eller bliver man dansker, når man får succes?” spørger popsangeren Aneela Mirza i en portrætfilm vist på filmfestivalen Salaam DK. Det er spørgsmål som dette, den snart fire år gamle filmfestival stiller, debatterer og diskuterer med børn, unge og voksne og med udgangspunkt i film fra Danmark, Iran,

Marokko, Canada og mange andre lande.

“I Danmark mangler det forståelse for, at der ikke bare er én, men rigtig mange forskellige måder at være dansker på,” siger initiativtager og festivalleder, Thomas Henriksen. Festivalens filmprogram og andre arrangementer handler i høj grad om at få publikum til at skifte optik, og se sig selv og omverden med andre øjne.

“Gode film er fantastiske til at nuancere en debat.

Vi viser film fra kulturer, der kan være helt ukendte for både ‘nye’ og ‘gamle’ danskere. Det giver selvtillid for en marokkansk pige i salen, når hun oplever, at hun kender den kultur, ingen andre gør, og at der kommer fantastiske fortællinger fra et sted, hun selv har en forbindelse til,” forklarer han og fortsætter med et eksempel fra et debatarrangement, hvor Jacob Holdt (*Amerikanske Billeder*) var inviteret. Holdt foreslog en fyldt sal i Cinemateket, at alle skul-

Lucky

Bilujojo

Blue Gypsy

Polleke

Bomboy Calling

Little Terrorist

le modsvarer racismen med kærlighed. Efterfølgende kom en ung nydansker op til ham og sagde, med beundring: "Du har en for svedig holdning, Jacob!" At en filmfestival skulle dulme Thomas Henriksens indignation over en i følge ham firkantet debat, var oplagt. Hans baggrund er et studie i Film- og Medievidenskab på universitet og et job gennem en årrække i produktionsselskabet SPOR MEDIA, der har specialiseret sig i at lave film fra især den 3. verden.

Selv om to andre danske filmfestivaler (cph:dox og CIFF) var på vej ind i de københavnske biografteatre, da Thomas Henriksen fik ideen til Salaam DK, er der ingen tvivl hos ham om, at festivalen, da den ramte lærredet i 2004, var et kærligt must. Det første år havde festivalen et hovedprogram og som et pilotprojekt også et skoleprogram med 6 film og 20 film- og debatarrangementer. Festivalen fik ca. 6000 besøgende, heraf 2000 til et udsolgt skoleprogram. I 2006 havde festivalen 7500 publikummer med blandt andet 7 ekstravisninger af Anette K. Olesens film *1:1*, der ikke var den store publikumsucces i biografen, men blev et stort hit som en del af en tilrettelagt diskussion for børn og unge.

I 2006 inviterede festivalen FCK og Brøndby til at fortælle om at være rivaliserende fodboldklubber med fans, der slås, og om at være rollemodeller for en masse børn og unge. Fordi det var en stor succes, og fordi der findes så mange gode fodboldfilm, pro-

gramsætter festivalen i 2007 "2. halvleg" med nye fodboldfilm, som ét af sine temaer.

Salaam DK står ligeledes bag initiativer som 'talenter på vej', hvor nydanske filmmagere er i søgelyset. Initiativet er i 2007 blevet en mere fast etableret størrelse med et samarbejde mellem festivalen, Betty Nansen Teatret og Videoværkstedet i Haderslev. Hertil kommer endnu et nyt initiativ, "Salaam DK til din skole!", hvor festivalen tilbyder film, debat og undervisningsmateriale til danske skoleklasser året rundt, bl.a. fordi det er et hovedformål, at børn og unge deltager i festivalen.

"Det er især vigtigt for Salaam DK at skabe øget kulturforståelse hos børn og unge. Dagens unge vokser op i et globaliseret og flerkulturelt samfund, hvor det er vigtigt at lære at tolerere og forstå forskellige levemåder," mener festivallederen.

Med ca. 40 filmtitler i henholdsvis hoved- og skoleprogram og et overflødhorn af tilhørende tilbud som eksempelvis animationsworkshops har Salaam DK nået et naturligt leje, forklarer Thomas Henriksen. "Det er vigtigere for os at udvikle festivalen så den kommer ud i afkroge af Danmark og årligt både har en københavnsk og århusiansk udgave, end at vi har et kæmpestort filmprogram. Det er vores berettigelse og vores håb, at vi kan være med til at skabe forståelse og indsigt i, hvad det er for et virvar af kulturer, der mødes i Danmark".

SALAAM

Salaam [Sa'la:m] Oprindelig betydning på arabisk: fred. del af hilsen, As'Salaam-u-Aleikum, som bruges med variation i mange muslimske lande. Betydning: Fred være med dig.

SALAAM DK 2007

Salaam DK er en forening, der arrangerer filmfestival, debatarrangementer på skoler og andre initiativer, der bidrager til en debat om, hvad det vil sige at være dansker. Salaam DK er i 2007 på vej ind i sit fjerde år. Temaer på årets festival er blandt andre: Humor, forsoning og rollemodeller.

Salaam DK arrangerer seminarer og workshops. Festivalen har f.eks. lavet animationsworkshops for flygtninge- og indvandrerbørn. På den kommende festival er der blandt andet masterclass for branchen med instruktøren af *Kirikou*, Michel Ocelot.

Se mere om hoved- og skoleprogram på www.salaam.dk, hvor du også kan finde oplysninger om film og arrangementer uden for festivalperioden, som er:

27. februar - 9. marts (Storkøbenhavn)
Primo oktober (Århus).

SALAAM DK TIL DIN SKOLE!

Salaam DK tilbyder film og dialog med oplægsledere på skoler i hele Danmark. Skolerne kan få et skræddersyet arrangement, der f.eks. passer ind i en temauge. Alle skoler modtager et eksempel-katalog og allerede i første halvdel af skoleåret 2006/7 er initiativet blevet en succes. Læs mere om tilbuddet på salaam.dk.

TIGERSMØR (ARBEJDSSTITEL)

Nyetableret samarbejde med Betty Nansen Teatret og Videoværkstedet i Haderslev om nydanske fortællinger: Hvad vil det sige at være ung og leve i Danmark? Samarbejdet inkluderer produktion af kortfilm, formidling af film til bl.a. skoler og etablering af en biograf, der året rundt får et fast flow af 'verdensfilm' især film fra de lande, som Danmark har mange indvandrere fra.

Salaam DK udvikler også tilbud til arbejdspladser og fagforeninger med film og dialog, bl.a. i samarbejde med 3F.

THOMAS HENRIKSEN

Cand.mag. i Filmvidenskab. Daglig ledelse af foreningen Salaam DK og leder af Salaam DK festivalen.

SOLVEIG THORBORG

Cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling. Daglig ledelse af foreningen Salaam DK og koordinator på Salaam DK festivalen. Ansvarlig for skoleprojekterne.

Den lille ridder. Framegrab

Ska' vi være kærestes? Foto: Lars Høgsted

BØRN I BIFFEN

Vi tager børnefilmene for de allermindste meget alvorligt, siger Line Arlien-Søborg med et smil. Som formidler på Det Danske Filminstitut arbejder hun på at få så mange små børn i biffen som muligt i hele landet. Der skal tages hensyn til deres måde at opleve på, og de skal have kvalitet!

AF MARIA LARSEN

De myldrer ind i mørket overalt i Danmark; på Bornholm, på Langeland, på Fyn, i Jylland. Mange tøvende og for første gang. Andre i fuldt firspring på vej mod endnu en oplevelse i filmens magiske favntag.

"Filmens verden virker på de små, præcis som den virker på os voksne og garvede. Ungerne bliver en del af fortællingen. En del af den verden, der folder sig ud i billeder og lyd foran dem. Og derfor er det så vigtigt, hvad de bliver præsenteret for, og hvordan det foregår", fortæller Line Arlien-Søborg.

Som formidler i Center for Børne- og Ungdomsfilm arbejder hun især med film for de tre til seks-årige. En aldersgruppe som Filminstitutet har haft som særligt indsatsområde gennem de sidste fire år.

Målet er, at alle børn i hele landet skal have mulighed for at møde de gode børnefilm i biffen. Også de allermindste på tre, fire, fem og seks år, der ikke går i skole endnu.

"Vi må anerkende, at børn møder medierne alle vegne. Det er uomgængeligt. Og derfor er det ikke ligegyldigt, hvad vi præsenterer dem for. Vi skal vise dem de gode film og de gode fortællinger. Både for at give dem nogle fantastiske oplevelser - og fordi de skal have noget at sammenligne med. Vi vil gerne have, at de får en fornemmelse for kvalitet. De skal opleve, hvordan det er, når film virkelig vil og kan noget væsentligt kunstnerisk, æstetisk og/eller indholdsmæssigt, så de kan vokse op og blive kritiske i deres forhold til alt det halvdårlige."

BØRNEBIFFEN PÅ TUR

Fire dage om ugen året rundt viser Cinemateket på Det Danske Filminstitut gratis film for de mindste. Omkring 25.000 børn kommer her om året med deres daginstitution, forældre eller bedsteforældre.

For at give børn i resten af landet samme mulighed har Center for Børne- og Ungdomsfilm etableret Børnebiffen på tur. Et samarbejde med kommuner og biografer i hele landet, der sørger for, at filmene for de små bliver præsenteret og vist et par dage hvert forår og efterår i den lokale biograf. Et pilotprojekt i 15 biografer sidste år har været en stor succes, og de medvirkende kommuner og biografer vil gerne fortsætte med ordningen. Der er lavet aftaler med en del af de nye kommuner og 45 af landets biografer. På Fyn bliver filmene f.eks. vist i alle øens biografbyer.

Line Arlien-Søborg understreger, at visningerne ikke er i konkurrence med de kommercielle film. "Vi skal ikke hamle

op med *Ice Age* eller de nye *Cirkeline*-film. De film, Det Danske Filminstitut har i sin samling, må kun vises non-kommercielt. Men tingene hænger selvfølgelig sammen. Flere undersøgelser viser, at jo tidligere man har været i biffen, jo oftere kommer man der som voksen”.

ENKLE KORTE FORTÆLLINGER

Små børn kan ikke kapere halvanden times spillefilm. De opfatter film i fragmenter, og kan ikke sidde stille mere end max 40 minutter.

Det viser de få undersøgelser, der er lavet om små børn og film. Og det bekræfter erfaringen. Derfor er filmprogrammerne for de mindste ofte sammensat af et par korte film på fem til 15 minutter og en enkelt længere film på 25-30 minutter.

”Det er så tydeligt, hvad der virker på børn, og hvad der ikke gør. Når de er fanget ind, er de helt opslugte. Hvis der er noget, der går hen over hovedet på dem, begynder de at sidde og kigge væk eller op på teknikrummet og forsvinder ind i deres egen verden”.

Filmene for de små skal være enkle og genkendelige, forklarer Line Arlien-Søborg: ”Et genkendeligt univers og en genkendelig konflikt. Der må gerne være konflikter i småbørnsfilm, de skal bare løses. Små børn kan have svært ved at adskille filmens konstruerede fiktive verden fra virkelighedens verden. Det stiller krav til fiktionen, der ikke bør være voldsom eller skræmmende”.

”Børn kan godt lide historier, de kan spejle sig i og derfor også temaer, de kan identificere sig med; at lege med en god ven, at blive væk, at få skæld ud, at grine og den slags. Formmæssigt enkle film styrker børnenes oplevelse af filmens fortælling og giver dem en tryk fornemmelse af filmens æstetik. Film med enkel kameraføring, rolig klipperytme og god lyd er gode for de mindste.”

CIRKELINE OG ALFONS

De mest udlånte film på bibliotekerne fra Det Danske Filminstituts samling er film for de små børn. På samme måde er det filmene for de mindste, der udlånes mest i Filminstituttets 35mm-samling. Det er gode film, som nye generationer ser igen og igen, fortæller Line Arlien-Søborg.

”De fleste kender *Cirkeline*, *Alfons Åberg*, *Muldvarpen* og *Bennys badekar*. Det er vigtigt at sikre, at børnene får mulighed for at opleve hele denne skatkiste af vidunderlige og originale film; men lige så vigtigt er det, at de også møder velproducerede, vedkommende og væsentlige nye film fra deres egen tid.”

Der bliver ikke produceret mange nye film for de små. Line Arlien-Søborg kunne godt tænke sig mange flere: ”Danske børnefilm er nogle af de bedste i verden, fordi de fortæller historierne i børnehøjde ud fra børnenes perspektiv. De danske instruktører er super dygtige – det ville være fantastisk, hvis de lavede noget mere for de allermindste.”

Birger Larsens *Ska' vi være kæresten?* er indbegrebet af en dansk børnefilm. Den er flot fortalt og tager børnene alvorligt. De voksnes rammer bliver gjort groteske. Morten Henriksens *Hænderne op!* elsker hun, fordi der er så meget på spil. Det er en rigtig småbørnsklassiker; en dramatisk historie, hvor selv de 3-4-årige kan følge med. Og Per Flys *Den lille ridder* er en fin og sjov film, fordi den rammer børnene i hjertet. Lige som børnene selv udfordrer verden, ønsker den lille ridder, at verden tør møde ham lige præcis hvor han er – og ikke forsøge at rette ham til.

EFTERUDDANNELSE

Når man inviterer de mindste i biffen, er det vigtigt, at de får en god og tryk oplevelse, pointerer Line Arlien-Søborg: ”Nogle har prøvet det før. Andre kommer der for første gang. Når de endelig sidder i sædet, er forventningen stor. Alle de koder, vi

voksne er så fortrolige med, er stort set ukendte. De små børn ved ikke, hvad der skal ske, og derfor kan oplevelsen virke voldsom.

At have en voksen, der guider dem igennem deres første oplevelse i biffen, kan derfor være afgørende for, om det bliver en god og tryk oplevelse. Som pædagog kan man sagtens introducere biografen for børnene. Man kan fortælle dem, at det næsten er som hjemme ved tv, blot er det hele meget større – og det bliver mørkt for eksempel”.

Efter filmen er det også vigtigt, at der er nogle voksne til at tage børnene i hånden og snakke, hvis der er behov for det. Og det er der tit, oplever Line Arlien-Søborg.

”I filmen *Op med humøret* af Michael Horsten er der f.eks. en kanin der dør, og det kan være en meget stærk oplevelse for nogle børn. Filmen viser store følelser, og det er godt at snakke om efter filmen. De gode børnefilm kan også være en fantastisk indgang til at tale om svære ting. I stedet for at tage udgangspunkt i det enkelte barn kan man forskyde et konkret problem ved at tage udgangspunkt i filmens personer, og det de oplever. Det åbner flere døre for børn. De bliver bedre til at sætte ord på egne følelser, de får en stærkere sproglighed, og de får en stille – men sikker – indføring i filmens virkemidler.”

For at klæde pædagogerne på til at præsentere filmskatten for de mindste er Center for Børne- og Ungdomsfilm i samarbejde med CVUalpha i gang med at udvikle en kursusplatform. Et forsøg med en efteruddannelse, der kan kvalificere pædagogernes viden om de små børns møde med filmen og give dem redskaber til at snakke med børnene om de film, de ser sammen.

Endnu en brik i den samlede indsats, som DFI hver dag året rundt gør for at give børn overalt i Danmark et godt møde med film, så de kan vokse op med både filmens eventyr, når det er bedst, og med en bevidsthed om, at levende billeder også kan være både et spejl for dem til at forstå sig selv og en dør ud til en større verden – og ikke bare underholdning.

BØRNEBIFFEN

i Cinemateket i København viser gratis film for børn i alderen 3-10 år. Her kan du se børnefilm fra hele verden. Kortfilm, animationsfilm og dokumentarfilm. Film for børn om børn.

BØRNEBIFFEN PÅ TUR

giver kommuner og biografer i hele landet muligheden for at vise kvalitetsfilm for børn mellem 3 og 6 år – og deres voksne pædagoger, forældre og bedsteforældre.

LINE ARLIEN-SØBORG

sørger for, at de mindste børn for en god oplevelse i biografen.

SMÅ BØRN I FILMLAND

er et pædagogisk vejledende materiale for pædagoger, bibliotekarer, børnekulturformidlere og forældre. Hvad kan børn se, hvor meget forstår de, og hvordan kan man som voksen tale med børnene om deres filmoplevelser? Publikationen kan downloades fra dfi.dk/bornogunge.

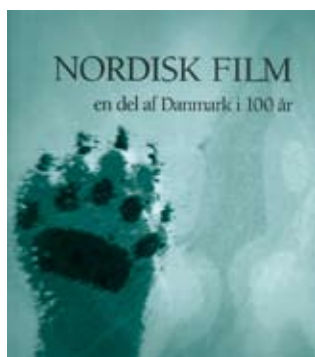

Line Arlien-Søborg. Foto: Jan Buus

Børnebiffens nye maskot er tegnet af animator Sabine Ravn.

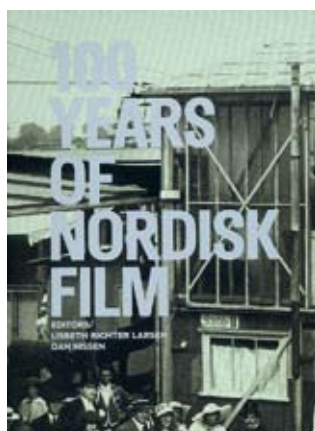
NYE BØGER I CINEMATEKETS BOGHANDEL

NORDISK FILM

Denne bog fortæller historien om Nordisk Film - verdens ældste, endnu eksisterende filmselskab. Vægten i bogen er helt i Nordisk Films ånd og lagt på den gode historie. Og det frodige og kreative film-miljø i de gamle kolonihaver i Valby rummer rigtig mange gode historier ...

Poul Arnedal i samarbejde med Bo Christensen: Nordisk Film - en del af Danmark i 100 år. Aschehoug i samarbejde med Nordisk Film 2006, 200 sider, 399 kr.

100 YEARS OF NORDISK FILM

I anledning af Nordisk Films 100 års jubilæum har DFI udgivet bogen *100 Years of Nordisk Film*. I 10 essays kan man bl.a. læse om Nordisk Films storhed og fald i stumfilmårene, post-produktion og laboratorievirksomhed gennem et århundrede, de tidligste eksperimenter med lyd og den store patentkrig i 30'erne, Bodil Ipsen og spillefilmproduktionen

under besættelsen, selskabets engagement i dansk dokumentarfilms guldalder og etablering af Nordisk Film Junior, Nordisks bidrag til den danske filmrealisme og endelig Erik Ballings betydning for den folkelige film. Et samlet overblik over selskabets historie og udvikling fra 1906 til i dag præsenteres i et indledende kapitel.

Lisbeth Richter Larsen & Dan Nissen (red.): 100 Years of Nordisk Film.

Det Danske Filminstitut 2006, 232 sider, 299 kr.

AT LÆRE KUNSTEN

Bogen er udgivet i anledning af Filmskolens 40-års jubilæum i september 2006 og indeholder artikler af en række tidligere filmskoleelever og lærere, bl.a. Lars von Trier, Thomas Vinterberg, Lotte Svendsen, Pernille Fischer Christensen, Mogens Rukov og Henning Camre. Rigt illustreret med masser af fotos fra alle årene.

Ole John (red.): At lære kunsten. Aschehoug 2006, 288 sider, 199 kr.

DANSKE FILM OG FILMFOLK

Den første samlede gennemgang og vurdering af de sidste 75 års danske tonefilm. Bogen er overskueligt opbygget, så hvert af de 75 år bliver præsenteret med et opslag, og indeholder over 100 fotos fra de pågældende film samt en vurdering af centrale kort- og dokumentarfilm i perioden. Der bliver desuden lagt vægt

på, hvilke skuespillere, instruktører og filmsange, der markerede sig de pågældende år.

Michael Søby: Danske film og filmfolk - 75 års danske tonefilm - år for år.

Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck 2006, 168 sider, 299 kr.

BAG OM KRØNIKEN

Fortæller historien om seriens tilblivelse, fra den første idé til det færdige resultat. Bogen går tæt på det store arbejde, der ligger bag *Krønikens* univers og tidsbillede. Vi kommer med på optagelse og følger skabelsen af seriens roller, kostumer, rekvisitter og kulisser og får med flotte billeder fortalt hele historien bag den største danske tv-succes i nyere tid. *Pernille Nordstrøm: Bag om Krøniken - en tv-fortælling af Stig Thorsboe. DR 2006, 188 sider, 200 kr.*

EUROPEAN FILM AND MEDIA CULTURE

Temaet for *Northern Lights vol. 4* er europæisk film- og mediekultur. Bidragyderne undersøger dette område

fra både et historisk og et nutidigt perspektiv. Bogen behandler især mediepolitik, medieteknologi samt de kulturelle og æstetiske dimensioner af europæisk film og tv. Gennem en række case studies præsenteres læseren for forskellige mediekulturer i Europa: Tyrkiet, Øst- og Centraleuropa, Tyskland, England, Holland og Danmark. Artiklerne analyserer endvidere forholdet mellem europæisk og amerikansk mediekultur. Desuden beskæftiger bogen sig også med de vigtigste genrer inden for europæisk film- og tv-kultur.

Lennard Højbjerg & Henrik Søndergaard (red.): European Film and Media Culture. Museum Tusulanum Press 2006, 289 sider, 225 kr.

SÅ ER DER KRONHJORT, KURT!

Historien om det originale makkerpar fra Græsted Film & Fjernsyn, Michael Wikke og Steen Rasmussen, som i de seneste 23 år har givet et stort og hengivent publikum mange dejlige og sjove stunder ved dampradioen, foran fjernsynsapparatet og i biografen. Christian Monggaard har interviewet Wikke & Rasmussen og en række centrale personer omkring parret, heriblandt Michael Kvium, Henrik Iversen, Peter Belli og Dario Campeotto, for

at tegne dette portræt af de glade mænd fra Græsted. *Christian Monggaard: Så er der kronhjort, Kurt! Mediefabrikken 2006, 168 sider, 228 kr.*

DEN DRAMATURGISKE VÆRKTØJSKASSE

Rettet mod undervisningen i film- og mediefag på kurser, ungdomsuddannelser og videregående uddannelser samt mod alle filmelskere med interesse for dramaturgi. Bogens hovedafsnit gennemgår idé, idégrundlag, indhold, form, udtryk og de tre fortællenniveauer. Undervejs gives eksempler fra mange kendte tv-dramaer og film. Ingolf Gabold har skrevet forord til bogen.

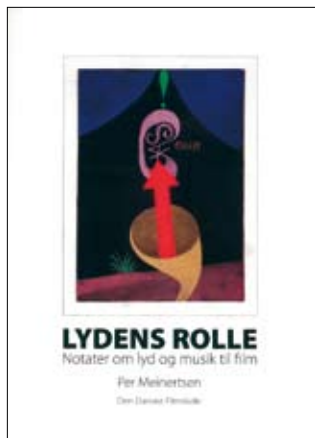
Per Helmer Hansen: Den dramaturgiske værktøjskasse. Frydenlund 2006, 191 sider, 269 kr.

LYDENS ROLLE

Lydens rolle handler om lydens samspil med de øvrige fortællerværktøjer. Om de forskellige attituder lyden

NYE BØGER I CINEMATEKETS BOGHANDEL

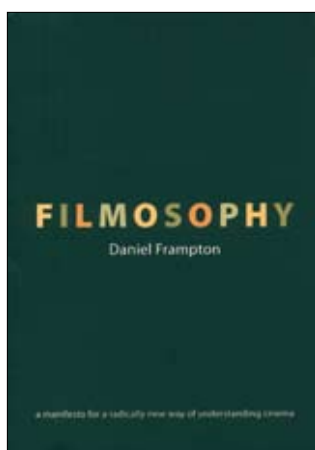

kan indtage i relation til billedet. Om billedet som påvirker os konkret og frontalt, i modsætning til lyden der kommer til os fra siden, taler til vores underbevidsthed og får os til at opleve en given fortælling. Bogen introducerer lydens vigtigste facetter og muligheder på en letlæst og forhåbentlig inspirerende måde. Den henvender sig til alle, der fortæller historier ved hjælp af lyd, musik og levende billeder.

Per Meinertsen: Lydens rolle – Notater om lyd og musik til film. Den Danske Filmskole 2006, 184 sider, 200 kr.

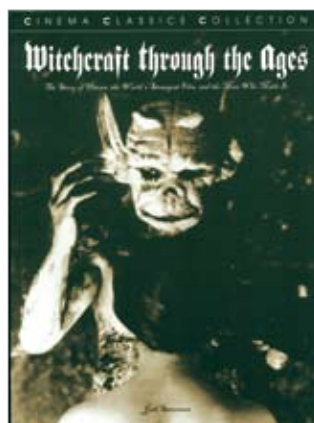
FILMOSOPHY

Et provokerende manifest for en helt ny måde at forstå film på. Med diskussioner af filmskabere som Béla Tarr, Michael Haneke og Dardenne-brødrene samt inddragelse af både Gilles Deleuze og Stanley Cavell undersøger bogen filmteori-

ens historie og argumenterer for, at det er nødvendigt at gentænke filmen ud fra et aktivt engagement på et følelsesmæssigt, intellektuelt og filosofisk niveau. Filosofen Jonathan Ree, filmteoretikeren Geoffrey Nowell-Smith og filmkritikeren Jonathan Romney deltager i bogens diskussion sammen med forfatteren.

Daniel Frampton: Filmosophy. Wallflower Press 2006, 254 sider, 179 kr.

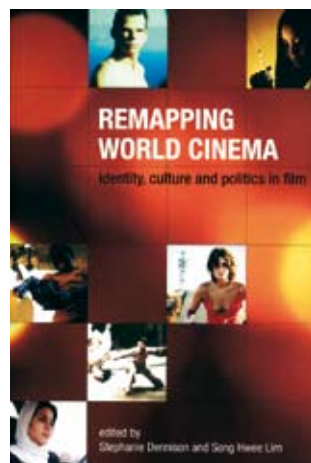
WITCHCRAFT THROUGH THE AGES

Den første bog om den kontroversielle og censurramte danske film, *Häxan*. Bogen indeholder også en omfattende gennemgang af instruktøren Benjamin Christensens andre film og kaster lys over hidtil ubelyste sider af instruktørens liv.

Jack Stevenson: Witchcraft through the Ages – The Story of Häxan, the World's Strangest Film, and the Man Who Made It. FAB Press 2006, 128 sider, 129 kr.

REMAPPING WORLD CINEMA

Undersøger de europæiske, østasiatiske, indiske, afrikanske og latinamerikanske filmkulturer. Bogen er af interesse såvel for filmforskere og studerende i film, kulturstudier og postkoloniale studier som for filmentusiaster, der er interesserede i at få et bre-

dere perspektiv på verdens filmkulturer.

Stephanie Dennison & Song Hwee Lim: Remapping World Cinema – identity, culture and politics in film. Wallflower Press 2006, 204 sider, 199 kr.

ALTERNATIVE SCRIPTWRITING

En indsigtfuld og inspirerende bog om manuskriptskrivning, som opmuntrer til at eksperimentere kreativt med genre, tone, karakterer og struktur. Med udgangspunkt i den konventionelle manuskriptopbygning foreslår bogen alternative veje og forsyner læseren med klassiske og nye eksempler på, hvad der virker, hvad der ikke gør – og hvorfor.

Ken Cancyger & Jeff Rush: Alternative Scriptwriting – Successfully Breaking the Rules. Focal Press 2006, 409 sider, 325 kr.

FILM PRODUCTION MANAGEMENT

Letforståelig og praktisk guide for såvel filmstuderende som professionelle om standarder og praksis. Bogen giver bl.a. anvisninger på, hvordan man organiserer en filmpoptagelse, udarbejder et realistisk budget, finder egnede lokaliteter, hyrer hold og kommunikerer effektivt med fagforeninger med meget mere.

Bastian Clevé: Film Production Management (3. udg.). Focal Press 2006, 226 sider, 229 kr.

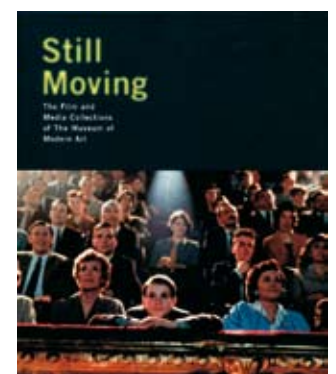
STILL MOVING

Museum of Modern Art's Department of Film and Media huser et af verdens mest betydningsfulde arkiver. Samlingen rummer over tyve tusinde arbejder fra de tidligste film til de nyeste kunstneriske værker – fra en syvogtve sekunders film af W.K.L. Dickson og William Heise fra 1893 til videokunst

og andre mediekunstværker af kunstnere som Chris Marker, Pipilotti Rist og Joan Jonas. *Still Moving* skildrer dette bemærkelsesværdige arkivs arbejde for filmkunsten og -historien, illustreret med en guldgrube af billeder fra museets stillsamling. *Steven Higgins: Still Moving – The Film and Media Collections of The Museum of Modern Art. MoMA 2006, 376 sider, 479 kr.*

MOVING IMAGE TECHNOLOGY

Et overblik over de levende billeders teknologi. Bogen er letlæst og udfylder et hul i litteraturen om filmteknik for studerende og arkiver, som ønsker at forstå teknologien. *Leo Enticknap: Moving Image Technology – from zoetrope to digital. Wallflower Press 2006, 280 sider, 199 kr.*

NYE FILM I DET DANSKE FILMINSTITUTS DISTRIBUTION

BETHS DAGBOG

Beth er i tvivl, om hun elsker sin kæreste Kim, som hun har været sammen med i 10 år. Og hun er i tvivl, om hun har lyst til at tage til sin mors 80 års fødselsdag. Gennem et år har Beth brugt et videokamera som dagbog; når hun vågner efter mareridt, når hun spiser morgenmad, når hun snakker med fiskene i akvariet, og når hun med stor modstand opsøger sin mor efter mange års adskillelse. Over for kameraet udfolder Beth en historie om kærlighed, stofmisbrug og gentagne seksuelle overgreb. Stillbilledefotograf Kent Klich har gennem 20 år dokumenteret Beths tidligere liv som narkoman og prostitueret. I en kombination af animerede stillbilleder og Beths egne dagbogsoptagelser tegner filmen et nuanceret billede af en kvinde, der kæmper for at tro på, at hun er værd at elske.

33 min. Danmark, 2006 / Instr. Kent Klich, Mikala Krogh og Beth / Prod. Tju-Bang Film 2 ApS

CHINA BLUE

'Made in China'. En velkendt sætning, der står skrevet i det tøj, masser af mennesker ifører sig hver dag. Men under hvilke forhold bliver det populære tøj egentlig produceret? Dokumentarfilmen *China Blue* tager os med ind bag de lukkede fabriksporte og giver anonyme arbejdere en identitet. Filmens hovedperson, teenagepigen Jasmine, er en såkaldt trådskaerer. Til en sølle løn af seks cents i timen fjerner Jasmine fra morgen til aften, dag efter dag, løse tråde fra færdigsyede jeans, der skal sendes til det vestlige marked. Og Jasmine er blot én af de mange millioner unge kinesere, der udnyttes som billig arbejdskraft til gavn for den vestlige verden. *China Blue* viser, hvad både Kinas myndigheder og den internationale detailhandelsverden ikke vil have os vestlige forbrugere til at vide.

87 min. USA, 2005 / Instr. Micha Peled / Prod. Teddy Bear Films

GAMBLER

Da Nicolas Winding Refn går konkurs med sin mest ambitiøse film, *Fear X*, og personligt skylder 5,5 mill., er han nødt til at lave en ny film, der kan sælge billetter. Han har lige fået en baby og har nu en familie at forsørge, så der skal penge i den slunkne kasse. Hårdt presset af sin gæld beslutter han at lave en 2'er og 3'er til sin debutfilm *Pusher*, som er hans hidtil største kommercielle succes.

Gambler er en film, der skildrer en kompromisløs instruktørs kamp for at forene kunst og kasse. Akkompagneret af lyden fra brusende Treoer følger vi Nicolas Winding Refn til møder med revisorer, filmkonsulenter, ludere og lommetyve i forsøget på at finansiere sit liv og bevare sin kunstneriske integritet.

79 min. Danmark, 2005 / Instr. Phie Ambo / Prod. Tju-Bang Film 2 ApS

HVOR LIGGER JULELAND? / SNOWYS JUL

To animerede julefilm for de mindste børn. *Hvor ligger Juleland?*: Karl Ludvig er en syv cm. høj piberensvenne. Hver jul bliver han og hans piberensvenner taget frem af deres papæske og stillet op i et fint julelandskab med honningkagehus og vatsne - deres elskede 'Juleland'. Men en jul går det galt. Et vindpust fører Karl Ludvig væk fra sit trygge hjem.

Snowys jul: Der er to dage til juleaften. Efter at have mistet både sin mor og sit hjem er en lille hundehvalp helt alene i en sneklædt verden. Heldigvis finder to børn den forfrosne hvalp, og de forsøger ivrigt at finde et trygt og godt hjem til Snowy, inden det bliver jul.

36 min. Danmark, Norge, 2004-2006 / Instr. Liller Møller, Gustav Kvaal / Prod. Filmforsyningen ApS, Bunker Film Production

BZ

BZ var 1980ernes ungdomsoprør og står stærkt i mange danskeres bevidsthed med spektakulære husbesættelser, aktioner og voldsomme konfrontationer med politiet. BZ satte gang på gang dagsorden, og det hele kulminerede med ni dages barrikadering af Ryesgade i København. Dokumentarfilmen *BZ* fortæller historien om de unges oprør, set på 20 års afstand. Det er blevet en historie om sejre og nederlag, om vrede og kærlighed, om magt og afmagt. Filmen fortæller om en periode i nyere Danmarks- og københavnerhistorie, der satte forholdet mellem borgere, politi, politikere og de unge på en hård prøve. Filmens omdrejningspunkt er de ni dage i Ryesgade, hvor hele nationen fulgte dramaet time for time.

72 min. Danmark, 2006 / Instr. Helle Hansen / Prod. Bastard Film A/S

FREMSKRIDT PÅ AFVEJE 1-8

Nogle gange kan troen på fremskridtet være så stærk, at man vil bruge alle midler for sikre et nyt teknologisk spring. Også selv om teknologien kan udgøre en trussel mod mennesker eller miljø. Serien *Fremskridt på afveje* fortæller 8 historier om en række epokegørende opfindelser og initiativer, som oprindeligt blev mødt med stor entusiasme.

Overskrifterne på de 8 afsnit er:

1. *Bly for livet - Blybenzinens historie*
2. *Byer af smog - Luftforureningens historie*
3. *En forudsigelig katastrofe - Aralsøens historie*
4. *Det onde støv - Asbestens historie*
5. *En epidemi af røg - Cigaretens historie*
6. *Hullet i himlen - Ozonbulletens historie*
7. *Den dødelige gift - PCBs historie*
8. *Den sidste antibiotika - Antibiotikaens historie.*

233 min. Danmark, 2005-2006 / Instr. Jakob Gottschau / Prod. Express TV-Produktion ApS

HAE-JIN

Liselotte Hae-Jin Birkmose blev født i Sydkorea i 1969 og blev som spædbarn adopteret til Danmark. I 1997 fik Liselotte de første oplysninger om sin koreanske familie, og to år efter mødte hun første gang sin biologiske mor i Seoul. Filmen følger Liselotte over en periode på fem år, fra rejsen til Korea i 1999 via flere rejser til både Korea og USA, hvor hun møder sine koreanske søstre, onkler og bedsteforældre, og frem til 2004, hvor Liselottes mor indvilger i at fortælle sin side af historien. Parallelt med filmens hovedspor, hvor Liselotte reflekterer over den identitetsmæssige betydning af at kende sine rødder og af at leve med flere kulturer, følges hendes arbejde som formand for Korea Klubben, en forening for voksne koreanske adopterede i Danmark. På dvd'en findes også filmen *The Gathering*.

59 min. Danmark, 2006 / Instr. Lars Movin / Prod. Plagiat Film

INDEN FOR MINE ØJNE

Katja på 16 og Cathrine på 8 har begge et særligt forhold til musik, til naturen og til sansning i det hele taget. Katja og Cathrine er nemlig blinde, men pigerne har udviklet deres andre sanser og udnytter dem i en grad, som få andre. Instruktøren Erlend E. Mo skildrer de to piger og tolker deres sansede, subjektive oplevelse af verden, som er mindst lige så rig, som de seendes verden, men anderledes. Denne dokumentarfilm repræsenterer et intenst nærvær uden mange ord og åbner dermed for seerens meddigtende evne og inviterer til en ny oplevelse af en gammel verden.

19 min. Danmark, 2006 / Instr. Erlend E. Mo / Prod. Magic Hour Films ApS

NYE FILM I DET DANSKE FILMINSTITUTS DISTRIBUTION

JORDEN UNDER MINE FØDDER

Dokumentarfilmen *Jorden under mine fødder* er en skæbnefortælling om mennesker på opholdsstedet Slettebjerggård i Hundested. Filmen handler om den pensionerede anatomiprofessor Finn Bojsen-Møller og hans kone Meretes vedholdende og kærlige arbejde med deres unge plejebørn. David og Dan føler sig svigtet af verden, og deres tvivl på kærlighed er derfor stor. I Finn og Meretes kamp for at give plejebørnene kærlighed, bliver de selv nødt til at balancere imellem kærlighed og svigt i deres forhold til deres svært handicappede søn Jesper, som bor på en institution.

På godt og ondt så har vi alle en familie, vi ønsker alle kærlighed, og vi forsøger alle at finde jorden under vores fødder.

75 min. Danmark, 2006 / Instr. Michael Noer
Prod. Barok Film A/S

MARILYN MAZUR - QUEEN OF PERCUSSION

Den danske percussionist Marilyn Mazur er en stjerne på den internationale jazzhimmel. Hun har turneret med en række af de betydeligste navne i international jazz, bl.a. Miles Davis, og har modtaget verdens største jazzpris. Mazurs baggrund er lige så multikulturel som hendes musik. Hun er født i New York i 1955. Hendes polske mor blev forstødt af sin katolske familie, da hun giftede sig med en sort mand, der blev Marilyns far. Som følge af den amerikanske racisme udvandrede familien til Danmark. Her begyndte Mazur at spille klassisk klaver, men valgte senere jazz, fordi den gav hende friere udfoldelsesmuligheder. I filmen fortæller Mazur om sin musik, vi følger hende i hendes egne grupper Future Song og Percussion Paradise. På dvd'en findes endvidere ekstra materiale.

71 min. Danmark, 2006 / Instr. Christian Braad Thomsen / Prod. Kollektiv Film ApS

MIG OG DIG

Efter en tid at have levet som professionel gambler proklamerede Rasmus Nøhr under en julefrokost i 2000 over for sine venner, at han nu ville satse på at blive rockstjerne. Så forsvandt han en tid, tog på højskole og dukkede så atter op med en håndfuld sange, som han med stor iver spillede for alle, der ville lytte. Filmen følger de første svære skridt mod berømmelsen, fra en ydmyg start, hvor vennen Morten Holm forsøger at udfylde rollen som manager, og frem til det tidspunkt, hvor det rent faktisk lykkes for Rasmus Nøhr at få en pladekontrakt - og at komme på turné som opvarmning for Thomas Helmig! Resultatet er blevet en doku-komedie om venskab, modet til at forfølge en drøm og den evige længsel efter at finde en lækker kæreste.

Filmen kan ses med engelske undertekster eller uden.

58 min. Danmark, 2006 / Instr. Max Kestner
Prod. Barok Film A/S

TAVI - ÅNDEN DER STEG OP FRA HAVET

Med filmmanden og forfatteren Jørgen Leth som formidler skaber filmen et dokumentarisk portræt af den nu afdøde danske ingeniør Preben Vigo Heinrich von Kauffmann, der i årene efter Anden Verdenskrig fravalgte et liv med uanede karrieremuligheder til fordel for et 40 år langt asketisk liv som vismanden Tavi på Tonga - et fjernt, solbeskinnat miniputkongerige i Stillehavet. Med udgangspunkt i Tavis efterladte breve, fotos og dagbøger samt 16mm arkivmateriale fra Tonga afsøger filmen universelle begreber som frihed, kærlighed, lykke og kunsten at skabe sig det liv, man drømmer om. Det er historien om en unik og fantastisk skæbne, der både inspirerer og er helt elementært underholdende.

Filmen kan ses med danske og engelske undertekster.

51 min. Danmark, 2006 / Instr. Leif Møller
Prod. Deluca Film A/S

KASSANDRA WELLENDORF - 4 VÆRKER

Kassandra Wellendorf har i perioden 2001-2005 instrueret trilogien *Mismeeetings*, der består af *Close*, *Invisible* og *Outside*. De tre film tager udgangspunkt i møder, der finder sted, uden egentlig at finde sted. Møderne finder sted i tre forskellige rum; i kroppens, i byens og i naturens rum. *Outside* er en visuel fabulering over turistens møde med Islands storslåede natur, *Invisible* fortolker afstanden og ensomheden mellem mennesker ved et busstoppested, mens *Close* i s/h nærbilleder leger med elskovens nærvær og afstand. Wellendorf arbejder i sammenstødet mellem det private og det offentlige og bruger i sit billedsprog ydre tegn i kropssproget til at visualisere indre konflikter.

På dvd'en findes desuden filmen *Landskaber*.

72 min. Danmark, 1997-2005 / Instr. Kassandra Wellendorf / Prod. Rex Film ApS, Kassandra Wellendorf, H-Film & Video

MED TIDEN MIT BARN

Med tiden mit barn er en dokumentarfilm om en gruppe finske og somaliske børn i en forstadsbebyggelse i Finland. Abdi (11), Nasteho (11) and Bisharo (9) og deres familie flygtede fra Somalia til Finland i 1990'erne. Her mødte de den nu 13-årige finske Julia og hendes yngre søskende. Børnene leger sammen på tomme byggegrunde og i skoven omkring deres boligområde og skændes om Gud og Allah. Deres religiøse stridigheder er som en genspejling på krig og fred i de voksnes verden, og deres lege reflekterer i miniatureudgave konfrontationerne mellem vestlig og muslimsk civilisation. Men i modsætning til de voksne og deres konflikter glemmer børnene nærmest deres stridigheder i samme øjeblik, de opstår. De fortsætter med at bygge deres hytter, som om intet var sket.

77 min. Finland, 2005 / Instr. Susanna Helke, Virpi Suutari / Prod. Kinotar Oy

SEKS ÅR MED LISSI OG MICHAEL

Seks år med Lissi og Michael er en bevægende dokumentarserie om den sorg og den smerte, der er forbundet med at blive erklæret uegnet som forældre. Igennem mere end seks års optagelser skaber serien et indfølelse og respektfuldt indblik i hverdagen hos en familie med anbragte børn. En familie, der kæmper for at holde sammen og konstant må se sine mangler og nederlag påpeget af systemet. Lissi har to store børn fra et tidligere forhold. Begge er anbragt uden for hjemmet. Da Lissi møder Michael, vækkes drømmen om at være en rigtig familie på ny. Men drømmen udvikler sig til et mareridt, for myndighedernes øjne hviler på de to, og først skal de bestå forældreprøven. Serien stiller skarpt på, hvordan man som svagtstillet familie skal være næsten umenneskelig stærk for at overleve med selvrespekten i behold.

120 min. Danmark, 2006 / Instr. Anja Dalhoff
Prod. Danish Doc Production I/S

VORES LYKKES FJENDER

Malalai Joya er en 28-årig kvinde fra Afghanistan. Filmen følger hendes valgkamp i 2005 op til det første demokratiske parlamentsvalg i Afghanistan i årtier. Omgivet af sikkerhedsvagter forsøger Malalai Joya at udbrede sine politiske holdninger, men det er livsfarligt. Fire gange har hendes modstandere forsøgt at dræbe hende. Malalai Joya er berømt og forhad. Under et politisk møde i 2003 kritiserede Joya den afghanske overgangsregering og det patriarkalske samfund. Hun blev udvist fra mødet, og siden har hun været en folkehelt - i konstant livsfare. *Vores lykkes fjender* er optaget under vanskelige omstændigheder. Den handler om personligt mod, mod til at forandre verden, mod til at gå foran.

Filmen kan ses med danske og engelske undertekster.

59 min. Danmark, 2006 / Instr. Eva Mulvad
Prod. Bastard Film A/S

Getaway - vild flugt / The Getaway. Foto: Mel Traxel

Skrappe Luke / Cool Hand Luke. Foto: Ukendt

Vindeltrappen / The Spiral Staircase. Foto: Mel Traxel

KALENDER MED STJERNE- SKUD

Det Danske Filminstitut har udgivet en bordkalender med filmstills i postkortformat. Fem markante, danske filmfolk præsenterer i korte tekster kalenderens fem temaer. Kalenderen er udgivet i forbindelse med udstillingen **STJERNESKUD - 100 ÅRS FILMBILLEDER**, som er lavet i samarbejde mellem Louisiana Museum for Moderne Kunst og Det Danske Filminstituts Billed- og plakatarbiv. Udstillingen kan ses frem til 25. februar, og kalenderen kan købes på dfi.dk/shop.

BILEN #1 AF 4 *Jørgen Leth*

Den sorte towncar sniger sig som et farligt dyr ind på manden og kvinden.
Den knitrer erotisk og hemmelighedsfuldt.

Bilen er et magisk væsen,
den bevæger sig gennem natten i en kodet koreografi.
Den står helt stille og venter på at noget skal ske.
Bildøre åbnes og lukkes.
Lydene punkterer en sætning i et erotisk digt.

Hjul gnider mod grus, da bilen kører hen til det store hus med lys i alle vinduer.
Mand og kvinde kommer ud af huset,
bilen åbnes af en stor mand og er klar.
Kvinden trækker sine elegante ben ind og så kører de væk.

Bilen er et erotisk område.

JAGTEN *Christoffer Boe*

I anden sammenhæng har jeg påstået, at film kan nedskrives til kysset og mordet. Det var dengang. Jeg indser nu, at det er åbenlyst forkert. Før der overhovedet kan ske noget - før helten drages mod de våde læber, pistolen lades og filmen ruller - skal vi ha' bevægelse. Film er frem for noget andet bevægelse. I sin fysiske form af små sandheder, der løber igennem fremviseren 24 gange i sekundet, og i oplevelsen for beskueren, der ser på en levende verden - en verden i bevægelse. I metaforisk forstand er jagten og dens symbiotiske tvilling flugten derfor mere passende som repræsentanter for det kvintessentielt filmiske. Og de hører sammen de to - jagten og flugten. For hvis jagten er begæret, lysten, øjet

der søger, er flugten angsten, afvisningen, bevidstheden. De er alt det, vi elsker ved film. De er alt det, jeg elsker ved film, skal jeg måske hellere sige. Bitter erfaring har lært mig, at vi finder vores egne veje ind i film, som ikke altid deles af sidemanden. Vi har alle vores kvinder, der skal jages, og flugtveje, som vi holder for os selv. Og det er vel egentlig det smukke ved film. Dette store massive medie, som vil favne alle - men, som når det virkelig virker, favner netop mig. Det er mig, der følger efter Binoche gennem Paris' gader, mig, der kører gennem landskabet med politiet i hælene med Belmondo ved rattet. Så længe leve verdens dyreste legetøj, som vi alle kan hoppe på for at jage de smukke kvinder eller flygte fra bagmændene! Valget er dit - men bevægelsen er filmens.

TRAPPEN *Anders Thomas Jensen*

Det er for det meste oppe ovenpå, eller nedeunder. Sjældent inde ved siden af. Trappen har det med at gøre sig nødvendig i dramaet. Det er her, vi venter på vores elskede, træder ud i friheden, eller mødes for aller sidste gang. Det er her, vi ankommer, her vi bliver forladt, og det er her, vi dør, men aldrig selv er faldet, for i fortællingens natur må der altid være en, der har skubbet. Det er på trappen, vi kan høre de støvletrin, der buldrende kommer for at hente os, de knirkende trin, der ikke burde være der, eller de længe ventede trin, som får os til at falde på knæ og takke Gud. Det er på trappen, at vi møder vores egen angst. Her vælger vi ikke selv, men drages. Trin for trin. Vi tøver altid på halvvejen, stopper op et øjeblik, men fortsætter så til sidst. For vi ved, at der altid venter noget for enden af trappen. Om det så er oppe ovenpå eller nedeunder.

KYSSET *Mogens Rukov*

Alt kan mærkes i kysset, kærlighed, forelskelse, foragt, foreløbighed, fordømmelse, forsvinding, venskab, ømhed. Kysset er kroppens ultimative følelsesåbning, mens kopulationen er den mørke besiddelse, udslettelsen. Kysset er på den måde det mest prægnante men også mest ubestemte udtryk, der findes. Det kan betyde alt, kun læberne, kroppen kan i sidste ende registrere prægnansen. Det smukkeste er hengivelsen, ophøret af eksistensen i kyssets øjeblik, drømmen der svæver ud i rummet som et kys af Chagall. Det værste er kyssets signal om at man ikke eksisterer i den andens følelse. Der er kys på alle hylder, i alle forhold, fra læbernes møde til underdanighedens håndkys, og indtil 1989 partisekretærens kindkys, hvad der bidrager til kyssets ubestemthed. Kysset kan egentlig slet ikke vises, fordi det er sindet og ikke kun læberne eller gestikken der alene kysser. Kysset er et stop i handlingen, hvori fortiden tømmes ud og fremtiden forudsiges, en pause, et ingentingøjeblik i verden, men en fuldstændig fylde i kroppen og dens hensigter. Ikke underligt at kysset gør blind. Man kan ingenting se, er for tæt på. Ikke underligt at det typiske filmkys er ledsaget af mandens arm om kvinden, kvindens hænder på hans skulder. Det er som to lidenskaber der lukker hinanden ind i den borgerlige tryghed, lover varme og ro. Det lidenskabelige kys søger yderlige steder på kroppen, tungen, halsen, skuldrene og til slut kønsdelene.

COOL *Pernille Fischer Christensen*

Cool er overflade der reflekterer en tanke, en tilstand, en idé
Cool er aldrig bare cool
Cool er komprimeret, viljestærk lidelse
Cool er en uventet detalje der ryster med al selvfølgelighed
Cool er lytte, betragte, erkende det umulige spørgsmål
Cool er fremskridt, modernitet, forsimpning
Cool er skønhed der fanger sin tid og fæstner den til en evighed
Cool er hottere end hot
Cool er forever, hot har sin tid
Cool er hvad den er
Cool har det cool
Cool tager det cool
Cool
Lyden af et ord, der hviler i sig selv:
Coooooooooool ...

Borte med blæsten / Gone with the Wind. Foto: Fred Parrish

Pulp Fiction / Pulp Fiction. Foto: Ukendt

Pas på nerverne. Foto: Michael Rosenløv

”EN GOD DOKUMENTARFILM KAN VIRKELIG FORANDRE VERDEN”

”Efter filmen har vi jo fået en hel utrolig og fantastisk opmærksomhed og støtte. Uden filmen var vores arbejde aldrig blevet kendt. Og internt har den haft kæmpe betydning, fordi den har givet mig mod på at formulere det, jeg har gået og lavet. Så en god dokumentarfilm kan virkelig forandre verden,” sagde den 59-årige Niels Bay, da han i oktober 2006 takkede for modtagelsen af Integrationsministeriets Ildsjælepris.

Niels Erik Bay er hovedpersonen i Rene Bo Hansens dokumentarfilm *Pas på nerverne*, og han har i en menneskealder arbejdet med børn og unge på Degnestavnens legeplads i Københavns belastede Nordvestkvarter, hvor hans utraditionelle metoder har givet opsigtsvækkende resultater.

Filmen er et kærligt og humoristisk portræt af Bay og Degnestavnens nye

og gamle brugere. Børnene er overvejende af anden etnisk baggrund end dansk og med et selvværd, der er helt i bund. Omgangstonen er ofte rå; men ”nede i Niels” kaster drengene sig ivrigt ud i konkurrencer om at opføre sig mest fornuftigt på fodboldholdet og om paratviden om Shakespeare, Kierkegaard og Holberg.

Niels Erik Bays koncept for arbejdet med drengene handler i al sin enkelhed om at lære at ”passe på nerverne”, dvs. lære de unge at styre deres temperament, at gøre dem stærkere til at klare dagligdagens og fremtidens udfordringer og opbygge deres selvværd.

I sin omtale i Information skrev Lars Movin, at ”filmen burde være pligtstof for alle, der beskæftiger sig med pædagogik og integration”, og den opfordring er blevet fulgt. Lærerstuderende og andre valfarter

til Degnestavnen for at lære af Niels Erik Bays metoder, og han har efter filmens premiere modtaget en lang række priser og legater.

Pas på nerverne vandt Juryens Specialpris på Odense Film Festival i 2005 og er en meget efterspurgt titel i DFI's filmdistribution til skoler og biblioteker.

Af Morten Udsen,
lanceringskoordinator

NIELS ERIK BAY
hovedperson i Rene Bo Hansens *Pas på nerverne*. Foto: Michael Rosenløv

FILMGENRER

8.-10. KLASSE / GYMNASIET / HF / VUC

2006 / SKOLETJENESTEN FILM-X
DET DANSKE FILMINSTITUT / SKOLETJENESTEN

'Filmgenrer' henvender sig til elever i 8.-10. klasse, gymnasiet/HF, VUC og til studerende på lærerseminarier. "Filmgenrer" introducerer genrebegrebet i relation til en række klassiske Hollywood-filmgenrer: western, komedie, melodrama, musical, horror, kriminalfilm (film noir), action og science fiction.

Med udgangspunkt i en række konkrete film byder materialet både på analyseeksempler, genrehistorie og arbejdsopgaver. 'Filmgenrer' er lavet af Skoletjenesten FILM-X i samarbejde med DFI's Center for Børne- og Ungdomsfilm.

Materialet er et flerfarvet hæfte på 56 sider i A4-format og kan bestilles på www.skoletjenesten.dk

FILM- OG MEDIE- UDDANNELSEN

Brugen af film i undervisningen er i støt vækst. Mange lærere har deltaget i forskellige filmkurser af kortere varighed. Nu kan Det Danske Filminstitut, Station Next og CVU København & Nordsjælland sammen tilbyde en decideret uddannelse på PD-niveau i film og filmpædagogik. En helt ny mulighed for at kvalificere sig på et højere niveau indenfor det filmpædagogiske felt. Målet med den nye uddannelse er at udvikle lærerens kompetencer til dels selv at arbejde med film i undervisningen, dels at rådgive kolleger. Målgruppen er lærere, skolebibliotekarer, medievejledere og pædagogiske konsulenter. Uddannelsen foregår på deltid med 140 timers undervisning og gennemføres på ét år i skoleåret 2007/2008. Læs mere på dfi.dk/filmskolen/kurser.

NYE UNDERVISNINGSMATERIALER PÅ DFI.DK/FILMISKOLEN

Foto: Sandrew Metronome A/S

DE ANDRES LIV

skildrer det Stasi-overvågede Østberlin før Murens fald. I 1984 bliver en Stasi-agent beordret til at overvåge en kendt dramatiker og hans kone – men undervejs i sit arbejde begynder agenten at stille spørgsmålstejn ved sine overbevisninger. Til grundskolens ældste klasser samt ungdomsuddannelserne.

Foto: United International Pictures

EN UBEKVEM SANDHED

følger den tidligere amerikanske vicepræsident og præsidentkandidat Al Gore og hans kamp for at øge opmærksomheden omkring den globale opvarmning. En tankevækkende og meget omdiskuteret dokumentarfilm om en klode på randen af et klimakollaps – og om vores muligheder for at afværge katastrofen. Til grundskolens ældste klasser samt ungdomsuddannelserne.

Foto: Sandrew Metronome A/S

VEJEN TIL GUANTANAMO

handler om tre unge englændere, der i 2001 arresteres af amerikansk militær i Afghanistan og sendes til den berygtede Guantanamo-lejr på Cuba. Filmen blander dramatiseringer og interviews med de tre englændere, der i dag alle er løsladt fra Guantanamo, og har bl.a. vakt stor opsigt med sine skildringer af de amerikanske soldaters brutalitet. Til grundskolens 8.-10. klasse samt gymnasiet og de øvrige ungdomsuddannelser.

Foto: Henrik Johansen

RÅZONE

er en barsk dansk ungdomsfilm om to teenagepiger, hvis venskab forvandles til blodigt fjendskab. Da Cecilie tror, at Christina har noget kørende med hendes kæreste, bliver det starten på en spiral af hævn og gengældelse. Til grundskolens ældste klasser samt ungdomsuddannelserne.

Framegrab BP Videolibrary

DET GLOBALE MILJØ

Det Danske Filminstitut har i samarbejde med DR Undervisning produceret temapakken *Det globale miljø* – otte dokumentarfilm med fælles-titlen *Fremskridt på afveje*, en lærervejledning og en hjemmeside, der fokuserer på forskellige aspekter af de sidste 100 års globale miljøhistorie. Den prisbelønnede dokumentarfilmserie *Fremskridt på afveje* fortæller otte vigtige kapitler af miljøets historie i det 20. århundrede. Filmene beskriver teknologiske udviklinger og opfindelser, som blev modtaget med

entusiastiske forventninger, men som senere kom til at udgøre alvorlige farer for mennesker og miljø.

Det Danske Filminstitut distribuerer de otte film på en dobbelt-dvd. På www.dr.dk/skole har Danmarks Radio lavet et omfattende netbaseret undervisningsmateriale og en klipsamling, der tager udgangspunkt i *Fremskridt på afveje* samt i DR's arkiv. På DFIs hjemmeside findes en lærervejledning rettet mod grundskolens ældste klasser.

Huler. Foto: Liv Carlé Mortensen

FILM I INDSKOLINGEN

Temapakken 'Film i indskolingen' er rettet mod grundskolens yngste elever og deres lærere. Temapakken består af 3 dvd'er med i alt 22 korte

film samt et skriftligt undervisningsmateriale. Den lægger op til at arbejde med filmfortælling, filmsprog og filmfaglige begreber i de yngste klasser.

Foto: Dola Bonfils

NEKROLOG

**ELKE THEIL,
PROJEKTKOORDINATOR /
KORT- OG DOKUMENTARFILM**

Da Elke den 2. januar 1990 mødte på sin nye arbejdsplads i Vestergade 27, var der ingen, der kunne vide, hvor vigtig en rolle hun kom til at spille for administrationen af dansk dokumentarfilm. Efter 18 år på RUC havde Elke valgt den filmens verden, som blev så rig en del af hendes liv indtil hendes alt for tidlige død 59 år gammel.

Noteret blev det hurtigt, at der lød latter oppe under taget i Statens Filmcentrals hus, deroppe hvor programredaktionen holdt til. Der blev liv og glade dage, og døren stod altid åben til Elkes kontor, hvor filmfolket slog sig ned og fandt en varm og interesseret lytter. Som nu heller ikke var bange for at sige sin mening, er vi mange som erfarede efter personalevisninger eller på de ugentlige redaktionsmøder. Elkes sunde skepsis var nem at aflæse, hvis projekterne var for tyndt præ-senteret eller bare for langt ude.

Elkes fortrinlige samarbejde med produktionschef Gerd Roos blev grundlagt i Vestergade og fortsatte i Filmhuset i de år, hvor Elke ydede en stor og uselvisk ekstra indsats under Gerds sygdom. Elke satte sig ind i alt, havde altid svar på rede hånd, og blev simpelthen den, der efter Gerds død førte butikken videre. Og den som kunne huske den danske dokumentarfilms historie og mange spændende personligheder. Hun elskede det miljø af særhed og uhøjtidelighed.

Det uselviske, solidariske instinkt – kombineret med den sunde kritiske fornuft – er der mange kolleger, som har nydt godt af.

Elke talte altid for åbenhed og rene linier – lige meget hvilken position, man indtog, så skulle den respekteres. Hun argumenterede stærkt for sine synspunkter og hun var altid i godt humør, selv da sygdommen ramte hende.

Tankerne skal gå til hendes to døtre og hendes elskede børnebørn, som har mistet et fint menneske.

Tue Steen Müller

DAVID BORDWELL BLOGGER OM DANSK FILM

FILM bad en af verdens førende filmskribenter, David Bordwell, om at skrive et essay om dansk film til Berlin-nummeret i næste måned. Det affødte en sådan begejstring hos Bordwell, at hans blog på hans "website on cinema" p.t. er fuld af dansk film. Vi bringer et uddrag.

MY DANISH DECEMBER

My December movie-watching was dominated by 2004-2006 Danish films, in preparation for an essay. I think I couldn't have spent my time better. Instead of being disappointed with critics' official hits from the US, I was repeatedly excited by ingenious, moving, and enjoyable films...most of which I wouldn't have known about otherwise. (...)

Denmark was the first foreign country I ever visited; I went there in 1970, just before starting graduate school, to do research on Carl Dreyer. I was received so hospitably by Ib Monty, Karen Jones, Marguerite Engberg, and others at the Danish Film Archive, that I came to believe that I could continue to do academic work on cinema.

Over the last 36 years, I've felt a kinship with Danish film culture. It has admirable directors like Dreyer and Benjamin Christensen, of course, but also without a lot of fuss the Danes keenly support artistic cinema in a commercial context. I've come to respect their open, unpretentious approach to

filmmaking and film viewing. I've also made many strong friendships with Danish archivists and professors.

The Danish Film Institute not only helps fund most of the 15-20 titles theatrically released every year. It also proselytizes very actively for those films, helping them get festival slots and theatrical releases overseas. (Several Danish items will be screened at Sundance this month.)

The DFI's job has gotten easier since the arrival of Dogme 95, which galvanized filmmakers around the world and made Danish film the flagship of Scandinavian cinema. (...)

I thought that a good way to start the new year would be to talk about the most intriguing and enjoyable films I saw. Most are little-known outside the festival circuit, and very few are as yet available on DVD. But all are well worth your time. So call it my **Best Danish Films I Saw at the End of 2006** list."

Se Bordwells Best Danish Films I Saw at the End of 2006-liste på:
www.davidbordwell.net/blog

INTERNATIONALE PRISER TIL DANSKE FILM I 2006

FILMTITEL	FESTIVAL	DATO	BY/LAND	PRIS
STØTTEORDNING: SPILLEFILMKONSULENT				
1:1 / Annette K. Olesen / Zentropa Entertainments12 ApS	Hamptons FF	22/10	East Hampton, USA	Special Mention
	Ljubljana Int. FF	24/11	Ljubljana, Slovenia	Kingfisher Award
	Lübeck, Nordische Filmtage	05/11	Lübeck, Germany	Publikumsprisen
	Lübeck, Nordische Filmtage	05/11	Lübeck, Germany	NDR-Filmpreis
	Lübeck, Nordische Filmtage	05/11	Lübeck, Germany	Kirkelige Filmpris
ADAMS ÆBLER / Anders Thomas Jensen / M & M Productions A/S	Brussels Int.FF of Fantasy, Thriller & Science Fiction Films	25/03	Bruxelles, Belgium	Silver Mèliès
	Brussels Int. FF of Fantasy, Thriller & Science Fiction Films	25/03	Bruxelles, Belgium	Førstea Pris, Bedste Fiktion Spillefilm
	Brussels Int. FF of Fantasy, Thriller & Science Fiction Films	25/03	Bruxelles, Belgium	Publikumspris
	Espoo Ciné Int. FF	27/08	Espoo, Finland	Gold Mèliès
	Espoo Ciné Int. FF	27/08	Espoo, Finland	Publikumspris
	Neuchatel Int. Fantastic FF	09/07	Neuchâtel, Switzerland	Ungdoms Jurysens Pris
	NeuchatelFF	09/07	Neuchâtel, Switzerland	Publikumsprisen
	Oporto, Fantasporto	05/03	Porto, Portugal	Bedste Skuespiller (Ulrich Thomsen)
	Oporto, Fantasporto	05/03	Porto, Portugal	Bedste Instruktør
	PuchonInt. Fantastic FF	22/07	Puchon, Kyongge-do, South Korea	Bedste Spillefilm
	Puchon Int. Fantastic FF	22/07	Puchon, Kyongge-do, South Korea	Bedste Skuespiller (Mads Mikkelsen, Ulrich Thomsen)
	Wisconsin Film Festival	02/04	Madison, WI, USA	Publikumsprisen
ALLEGRO / Christoffer Boe / Alphaville Pictures Copenhagen ApS	Mamers en Mars FF	26/03	Paris, France	Ungdomsjurysens Pris Spillefilm
Anklaget / Jacob Thuesen / Nordisk Film A/S	Miami Int. FF	12/03	Miami, Florida, USA	Bedste film - World Cinema
	Miami Int. FF	12/03	Miami, Florida, USA	Publikumsprisen - World Cinema
DOMMEREN / Gert Fredholm / Zentropa Productions ApS	Viareggio Europa Cinema & TV Festival	25/04	Rom, Italy	Bedste Mandlige Skuespiller (Peter Gantzler)
DRABET / Per Fly / Zentropa Entertainments12 ApS	Rouen, Fest. du Cinema Nordique	26/03	Rouen, France	2e Souffle
	Rouen, Fest. du Cinema Nordique	26/03	Rouen, France	Bedste Mandlige Skuespiller (Jesper Christensen)
	Rouen, Fest. du Cinema Nordique	26/03	Rouen, France	Publikumsprisen
	Santo Domingo International Film Festival	29/10	Santo Domingo, Dominican Republic	Bedste Skuespiller (Jesper Christensen)
DRØMMEN / Niels Arden Oplev / Zentropa Entertainments11 ApS	Amsterdam Cinekid	29/10	Amsterdam, The Netherlands	Jurysens Pris Cinekid Lion
	Athens Olympia Int. FF For Children and Young People	09/12	Athen, Greece	Bedste Skuespiller (Janus Dissing Rathke)
	Berlin Int. Film Festival	19/02	Berlin, Germany	Krystalbjørnen
	Chicago Int. Children's FF	01/10	Illinois, USA	Børnejurysens 1. pris
	Chicago Int. Children's FF	01/10	Illinois, USA	Voksenjurysens 2. pris
	Cologne Children's FF	25/11	Köln, Germany	Cinepänz-Award
	Giffoni FF	22/07	Giffoni, Italy	Bedste Film
	Göteborg Int. FF	06/02	Göteborg, Sweden	Økumeniske Pris
	Hamptons FF	22/10	East Hampton, USA	Publikumspris - Bedste Int. Film
	Laon - Int. FF For Young People	24/10	Laon, Cedex, France	Special Mention
	London Children's FF	26/11	London, Great Britain	Publikumsprisen
	Oulu Int. Children's FF	19/11	Oulu, Finland	Børnejurysens 1. pris
	Oulu Int. Children's FF	19/11	Oulu, Finland	Cifej Jurjen Pris
	Reykjavik Film Festival	08/10	Reykjavik, Iceland	Publikumsprisen
	Rimouski Carrousel Int. Youth FF	01/10	Rimouski, Quebec, Canada	Bedste Spillefilm Camério
	Rimouski Carrousel Int. Youth FF	01/10	Rimouski, Quebec, Canada	Bedste Skuespiller Camério (Janus Dissing Rathke)
	Rimouski Carrousel Int. Youth FF	01/10	Rimouski, Quebec, Canada	Humanitas Camério (Humanitas Camério)
	Toronto Sprockets International FF for Children	30/04	Toronto, Ontario, Canada	Ungdoms Jurysens Pris
	Zlin Int. Film Festival for Children & Youth	03/06	Zlin, Czech Republic	Golden Slipper
	Zlin Int. Film Festival for Children & Youth	03/06	Zlin, Czech Republic	Publikumsprisen (Audience Award)
	Zlin Int. Film Festival for Children & Youth	03/06	Zlin, Czech Republic	FICC Jury - The Don Quijote Prize
FESTEN / Thomas Vinterberg / Nimbus Film Productions ApS	Bangkok International Film Festival	27/02	Bangkok, Thailand	Crystal Lens Award (Anthony Dod Mantle)
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR / Peter Schønau Fog / Final Cut Prod. ApS	Los Angeles, AFI Int. Festival	12/11	Los Angeles, USA	Speciel Mention
	Mannheim-Heidelberg, Int. FF	25/11	Mannheim, Germany	Speciel Mention (Jesper Asholt)
	Mannheim-Heidelberg, Int. FF	25/11	Mannheim, Germany	Recommendations Of Cinema Owners
	Mannheim-Heidelberg, Int. FF	25/11	Mannheim, Germany	Publikumsprisen
	San Sebastián, Festival Int. de Cine de	30/09	Donostia-San Sebastián, Spain	Bedste Film, Ungdomsjury
PUSHER III / Nicolas Winding Refn / NWR Productions ApS	Seattle Int. FF	18/06	Seattle, USA	Emerging Master Award
VOKSNE MENNESKER / Dagur Kári / Nimbus Film Productions ApS	Göteborg Int. FF	06/02	Göteborg, Sweden	Bedste Film
	Troia Int. FF (Setúbal)	11/06	Setúbal, Portugal	Bedste Manus (Dagur Kári, Rune Schjøtt)
STØTTEORDNING: NEW DANISH SCREEN				
EN SOAP / Pernille Fischer Christensen / Nimbus Rights ApS	Ankara Festival of European Films Festival on Wheels	26/11	Kavaklidere, Ankara, Turkey	Silver Goose Award
	Ankara Festival of European Films Festival on Wheels	26/11	Kavaklidere, Ankara, Turkey	Turkish Cinema Critic's Association Award
	Athens International Film Festival	01/10	Athen, Greece	Bedste Manus
	Berlin Int. FF	19/02	Berlin, Germany	Sølv Bjørn, Jury Grand Prix
	Berlin Int. FF	19/02	Berlin, Germany	Bedste Debutspillefilm
	Bratislava Trencianske Teplice Int. Art FF	01/07	Bratislava, Slovakia	Don Quixote Award
	Bratislava Trencianske Teplice Int. Art FF	01/07	Bratislava, Slovakia	Grand Prix Art Film: Best Actor (David Denick)
	Transilvania Int. FF	11/06	Bukarest, Romania	Bedste Skuespiller (David Denick)
	Trondheim Int. FF	30/03	Trondheim, Norway	Debutantprisen
LIV / Heidi Maria Faisst / Nimbus Rights ApS	Aarhus, Nordisk Panorama	27/09	Árhus	SF Nordic Talent Award
OFFSCREEN / Christoffer Boe / Alphaville Pictures Copenhagen ApS	Venedig Festivalen	08/09	Venezia, Italy	Altre Visioni Prisen
PANDASYNDROMET / Rune Schjøtt / Blenkov & Schønnemann	BUSTER	15/09	København	Ungdomsjurysens Pris For Bedste Kortfilm
PRINCESS / Anders Morgenthaler / Zentropa GRRRRR ApS	Barcelona Sitges Int. FF	15/10	Sitges, Spain	Silver Mèliès
	Ghent Flanders Int. FF	21/10	Ghent, Belgium	Distributionspris
STØTTEORDNING: 60/40				
CIRKELINE - OST OG KÆRLIGHED / Jannik Hastrup / Dansk Tegnefilm Produktion ApS	Tokyo Kinder Film Festival - Kodomotachino	13/08	Tokyo, Japan	Bedste Animation
DE TRE MUSKETERER / Janis Cimermanis / Film Studio Aboom Ltd., Zentropa Ent.3 ApS	Chemnitz Schlingel Children's FF	15/10	Chemnitz, Germany	Animationsfilmprisen
FAKIREN FRA BILBAO / Peter Flinth / M & M Productions A/S	Riga Arsenal's "Film Berry" Children Int. FF	26/03	Riga, Latvia	1. pris
OSKAR & JOSEFINE / Carsten Myllerup / Cosmo Film A/S	Mexico Festival Int. De Cine Para Niños	13/08	Col. Tlalpan, Mexico	Bedste Film
TEMPELRIDDERNES SKAT / Kasper Barfoed / M & M Productions A/S, M&M THS ApS	Amsterdam Cinekid	29/10	Amsterdam, The Netherlands	Publikumsprisen
	Lübeck, Nordische Filmtage	05/11	Lübeck, Germany	Børnejurysens Pris
STØTTEORDNING: KORT- OG DOKUMENTARFILMKONSULENT				
BAG BJERGENE / Annette Mari Olsen, Katia Forbert Petersen / Sfinx Film/TV ApS	Taipei Taiwan Int. Children's TV and Film Festival	17/01	Taipei, Taiwan	Grand Prix for Bedste Film
BETHS DAGBOG / Kent Klich, Mikala Krogh, Beth / Tju-Bang Film 2 ApS	Aarhus, Nordisk Panorama	27/09	Árhus C	Special Mention
I SOLDATENS FODSPOR / Mette Zeruneith / Magic Hour Films ApS	Paris Festival de Programmes Audiovisuels	29/01	Paris, France	Special Mention, Ungdoms Jurysens Europæiske Pris
INDEN FOR MINE ØJNE / Erlend E. Mo / Magic Hour Films ApS	Amsterdam, IDFA	03/12	Amsterdam, The Netherlands	Silver Cub Award
KAN MAN DØ I HIMLEN / Erlend E. Mo / Magic Hour Films ApS	Anthropology Film Festival Pärnu	16/07	Pärnu, Estonia	Bedste Børnefilm
KRIG OG KAGER / Jannik Hastrup / Dansk Tegnefilm 2 ApS	Nairobi, Lola Kenya Screen	12/08	Ngong Hills, Nairobi, Kenya	Mboni Award
	Poznan Ale Kino! International Children's FF	16/12	Poznan, Poland	2. pris Bedste Animationsfilm
OP MED HUMØRET / Michael W. Horsten / Magic Hour Films ApS	Toronto Sprockets Int. FF for Children	30/04	Toronto, Ontario, Canada	Ungdomsjurysens Pris For Bedste Kortfilm
OVERCOMING / Tómas Gíslason / Nordisk Film Production A/S	Huesca, Festival Internacional de Cine de Cantabria	18/11	Huesca - Jaca, Spain	Første Pris
ROBUST - INGEN SKAL KALDE MINE FORÆLDRE TABERE / Aage Rais-Nordentoft / Easy Film	BUSTER	15/09	København	Dokumentarjurysens Special Mention
SMILING IN A WAR ZONE - AND THE ART OF FLYING TO KABUL / Simone Aaberg Kærn, Magnus Bejmar / Flying Enterprise Productions ApS, Cosmo Film Doc ApS	Durham, Full Frame	09/04	Durham, USA	Women in Leadership Award
	Warsawa, Planete Doc Review	21/05	Warszawa, Poland	Special Mention
THE MONASTERY / Pernille Rose Grønkvær / Tju-Bang Film 2 ApS	Amsterdam, IDFA	03/12	Amsterdam, The Netherlands	Joris Ivens Award
	CPH Dox Copenhagen Documentary Festival	19/11	København K	Speciel Mention
VORES LYKKE FJENDER / Eva Mulvad / Bastard Film A/S	Amsterdam, IDFA	03/12	Amsterdam, The Netherlands	Silver Wolf Award
UHYRET / Jannik Splidsboel / Radiator Film ApS	Giffoni Film Festival	22/07	Giffoni, Italy	2. pris Bedste Kortfilm
STØTTEORDNING: DFI/FILMVÆRKSTEDET				
KÆRLIGHED OG SMADRET GLAS / Suvi Helminen / Magic Hour Films	Documenta Madrid	12/05	Madrid, Spain	Jurysens 2. Pris
LILLE LISE / Benjamin Holmsteen / The Capricorn Experience	BUSTER	15/09	København	Ungdomsjurysens Special Mention
LILLE MAND / Esben Tønnesen / Enclave Film	BUSTER	15/09	København	Voksenjurysens Pris for Bedste Kortfilm
	BUSTER	15/09	København	Børnejurysens Pris For Bedste Kortfilm
THE AMAZING DEATH OF MRS. MÜLLER / A. Brøndsted, A. S. Tublén	Brno Sixteen	22-10	Brno, Czech Republic	Best Independent Professiona
SPRÆKKER / Aage Rais-Nordentoft / Jacob Oliver Kranup	Brest, Festival Européen du Film Court	19/11	Brest, France	1. pris

97 internationale priser: 55 til spillefilm produceret under konsulentordningen, 16 til dokumentarfilm produceret under konsulentordningen, 14 til film produceret under New Danish Screen, 6 til spillefilm produceret under 60/40-ordningen, og 6 til film produceret på DFI/Filmværkstedet. Listen inkluderer priser givet i internationale konkurrencer i Danmark. Der kan mangle priser, som ikke er tilbagemeldt til DFI. Listen bliver opdateret på dfi.dk/talogstatistik.

DISTRIBUTION & LANCERING / SPILLEFILM / 01. AUGUST - 30. OKTOBER 2006

DANSK BIOGRAFLANCERING	TILSAGN
ANJA & VIKTOR - BRÆNDENDE KÆRLIGHED	750.000
DEN GRIMME ÆLLING OG MIG	680.000
DER VAR ENGANG EN DRENG	745.000
FIDIBUS	680.000
KRUMMERNE - SÅ ER DET JUL	750.000
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR	500.000
NABOER	63.000
OFFSCREEN	140.000
PRAG	560.000
RENE HJERTER	75.000
THE JOURNALS OF KNUD RASMUSSEN	50.000

KOPITILSKUD	TILSAGN
ANJA & VIKTOR - BRÆNDENDE KÆRLIGHED	500.000
DEN GRIMME ÆLLING OG MIG	450.000
DER VAR ENGANG EN DRENG	500.000
EN SOAP	9.906
FIDIBUS	485.000
KRUMMERNE - SÅ ER DET JUL	500.000
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR	342.334
LOTTO	59.750
NABOER	35.000
OFFSCREEN	50.000
PRAG	350.000
RENE HJERTER	4.831
RENE HJERTER, 2 ekstra kopier	9.982
RETURN TO SENDER	99.647
RÅZONE	9.663
SUPERVOKSEN	10.504
TEMPELRIDDERNES SKAT	15.919
THE JOURNALS OF KNUD RASMUSSEN	50.000

IMPORTSTØTTE	TILSAGN
DEN FRIE VILJE	135.000
GRAVEHOPPING	135.000
GRBAVICA	135.000
LYS I TUSMØRKET	135.000
OFFSIDE	135.000
RIDING ALONE FOR THOUSANDS OF MILES	135.000

BIOGRAFKLUBBER, BRANCHESEMINARER OG -ANALYSER	TILSAGN
Filmtræf Svendborg	30.000

DISTRIBUTION & LANCERING / KORT- OG DOKUMENTARFILM / 01. AUG. - 30. OKT. 2006

DANSK LANCERING	TILSAGN
BETHS DAGBOG	20.000
BØRGE RING	9.990
DE HEMMELIGE KRIGE	70.000
FOTOGRAFI	25.300
Future Shorts i København	60.000
HÆ-JIN	22.000
HØNSENES HAVE	50.000
INDEN FOR MINE ØJNE	20.000
Innovationsprojekt Ørestad	20.000
INVITATION FRA GUD	20.000
KOLONIEN	25.000
MIN BEDSTE LÆRER	27.500
OG HJERTET ER SORT	8.888
OTIUM	20.000
RETSHJÆLPEN	20.000
ROBUST - 4 film	66.000
SMILING IN A WAR ZONE	100.000
TAL TIL MIG	20.000
VORES LYKKES FJENDER suppl. støtte	40.000

KOPITILSKUD	TILSAGN
EN LILLE DØD	19.300
I SOLDATENS FODSPOR	18.554
SMILING IN A WAR ZONE	95.875

INDKØB AF FILM TIL DFIS DISTRIBUTION	TILSAGN
BAWKE	3.881
CHINA BLUE	25.165

DISTRIBUTION & LANCERING / FESTIVALER / 01. AUGUST - 30. OKTOBER 2006

DANSKE FESTIVALER / SPILLEFILM	TILSAGN
Cosmic Zoom	125.000
Cosmic Zoom, festival	13.200
CIFF, Copenhagen Screenings 2006	2.500
CIFF åbningssgalla	25.500
Jødisk Filmfestival i København 2007	20.000
Sinema Turca	50.000

INTERNATIONAL FESTIVALSTØTTE / SPILLEFILM	TILSAGN
1:1 FK2	10.493
CECILIE FK	40.000
DEN GRIMME ÆLLING OG MIG FK	40.000
DEN GRIMME ÆLLING OG MIG, Toronto, rejse	6.916
DIREKTØREN FOR DET HELE, CIFF, lancering	163.500
DIREKTØREN FOR DET HELE, San Sebastian, lancering	96.700
DIREKTØREN FOR DET HELE, 2xFK, UK	48.282
DRABET, DVD, EFA	21.557
DRABET, ekstrabevilling, FK	1.086
EFTER BRYLLUPPET, Toronto, lancering	33.800
EFTER BRYLLUPPET, DVD, EFA	30.000
EFTER BRYLLUPPET, FK 2	10.621
FIDIBUS, FK UK	32.117
GHOSTS OF CITÉ SOLEIL, Telluride, rejse	8.500
GHOSTS OF CITÉ SOLEIL, Warszawa, rejse	5.000
GHOSTS OF CITÉ SOLEIL, Toronto, lancering	172.731
HAN, HUN OG STRINDBERG, FK UK	16.097

(INTERNATIONAL FESTIVALSTØTTE / SPILLEFILM, FORTSAT)	TILSAGN
HVORDAN VI SLIPPER AF MED DE ANDRE, FK	40.000
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR, 2 FK, UK	42.334
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR, FK, SP	40.000
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR, San Sebastian, rejse	6.964
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR, Tokyo, rejse	11.500
KUNSTEN AT GRÆDE I KOR, Toronto, lancering	148.600
LIV, FK	84.174
London filmfestival, annoncering	88.986
OFFSCREEN, FK	31.690
OFFSCREEN, FK 2, oversættelse	3.825
OFFSCREEN, Venedig, lancering	114.241
PRAG Film, Toronto FF	104.825
PRINCESS, FK, UK + FR	52.488
PRINCESS, DVD	21.168
PUSHER III, Melbourne, rejse	11.192
RENE HJERTER, FK	25.909
RENE HJERTER, München, rejse	4.503
RÅZONE	40.000
SPRÆNGFARLIG BOMBE, Pusan, rejse	23.172
SUPERVOKSEN, Rom, rejse	6.186

INTERNATIONALE FESTIVALER / KORT- & DOKUMENTARFILM	TILSAGN
110% GREVE	9.044
BLINDE ENGLE	83.954
BLODSØSTRE	2.827
CHAIR06	1.907
Dashanzi Int. Arts Festival i Beijing	5.200
DRØMMENES HOTEL	3.765
EN LILLE DØD	1.829
FORSVUNDEN	20.000
FRIENDS, FOOLS AND FAMILY	7.303
GHOSTS OF CITÉ SOLEIL	16.000
ISTEDGADE	7.008
JEG DIG ELSKER	5.105
KARAVANEN	6.501
LILLE MAND	26.577
MISMEETINGS	34.000
MUM	12.302
OG HJERTET ER SORT	7.750
PUNK ROYAL	33.725
REWIND TAPE	4.685
SCHHH!	7.314
SMALL FACES	9.602

DANSKE FESTIVALER / KORT- & DOKUMENTARFILM	TILSAGN
CPHDOX	500.000
MandagsDokumentar	70.000

CENTER FOR BØRN OG UNGE / 01. AUGUST - 30. OKTOBER 2006

Danske Børne- & Ungdomsfilmklubber (DABUF)	200.000
Medielærereforeningen for de Gymnasiale Uddannelser	30.000
Nordisk Nettarena	350.000
Station Next	25.000
True Stories / Børnevideoamarathon	70.000

ALMEN STØTTE / 01. AUGUST - 30. OKTOBER 2006

Dk Fotomuseum / særudstilling 'Skide godt, Egon!'	20.000
Esben Hansen / Festival of Visual Culture, "Kabul Beauty"	3.000
Eva Juel Hammerich / Robert McKees Genre Seminar, LA	10.000
Informations Forlag / Bogen "Så er der kronhjort, Kurt ..."	25.000
Katrina Schelin / CICAes kursus 'Art Cinema ...', Venedig	5.000
Kim Makwarth / Moonstone Screenwriters' Lab, Edinburgh	12.200
R. Raskin, Århus Uni. / 12th Int. Short Film Symposium	10.000
R. Smith & M. Rasmussen / EDNs 'Twelve for the Future'	10.000
R. Hedegaard / European Casting Directors Network, Rom	5.466
SUPER 16 #3 / Afgangspremiere i Dagmar	30.000

GRAND KÅRET SOM EUROPAS BEDSTE

Nu er det officielt: Grand Teatret har den bedste programprofil i Europa - i hvert fald blandt de biografer, som lægger særlig vægt på den europæiske film.

Prisen - som specifikt belønner årets bedste programlægning i 2005 - blev uddelt ved en ceremoni i Cinéma des Cinéastes i Paris fredag den 17. november 2006 i forbindelse med den internationale biografsammenslutning Europa Cinemas årskongres. Overtækkelsen blev forestået af den græsk-fødte mesterinstruktør Constantin Costa-Gavras, som overdrog statuetten til Grand Teatrets nuværende og forhenværende direktører, Kim Foss og Kirsten Dalgaard.

Europa Cinemas repræsenterer 1393 biografersale i 583 biografer i 318 byer i 29 lande.

JANUAR 2007

CINEMATEKET DET DANSKE FILMINSTITUT

JULIANNE MOORE CHARLES CHAPLIN MOCKUMENTARIES KORE-EDA KIESLOWSKI

CINEMATEKETS BILLETSALG:

Gothersgade 55 / 3374 3412
Tir-fre 9:30-22:00
Lør-søn 12:00-12:00 / Mandag lukket
Hent program i Cinemateket eller se www.dfi.dk/cinemateket

SULT - CAFÉ & RESTAURANT

Vognmagergade 8B / 3374 3417
Tir-fre 12:00-24:00 / Lør 11:00-24:00
Søn 11:00-22:00 / Mandag lukket

KALENDER 2007

JANUAR

CINEMATEKET	FILMSERIER: KRZYSZTOF KIESLOWSKI DEL 2, CHARLES CHAPLIN DEL 1, MOCKUMENTARIES, JULIANNE MOORE, HIROKAZU KORE-EDA, COPENHAGEN JEWISH FILM FESTIVAL
18.01 - 28.01	SUNDANCE FILM FESTIVAL, USA/ WWW.SUNDANCE.ORG
22.01 - 25.01	FILMTRÆF, HORSENS/ WWW.FAFID.DK
23.01	NOMINERINGER TIL ACADEMY AWARDS OFFENTLIGGØRES/
24.01 - 04.02	INTERNATIONAL FILM FESTIVAL ROTTERDAM, HOLLAND/ WWW.FILMFESTIVALROTTERDAM.COM
26.01 - 03.02	CLERMONT-FERRAND SHORT FILM FESTIVAL, FRANKRIG/ WWW.CLERMONT-FILMFEST.COM
26.01 - 05.02	GÖTEBORG FILM FESTIVAL, SVERIGE/ WWW.GÖTEBORG.FILMFESTIVAL.ORG

FEBRUAR

CINEMATEKET	FILMSERIER: CHARLES CHAPLIN DEL 2, DANSK FILM 2006, DONALD SUTHERLAND, JACQUES DEMY
02.02 - 04.02	COSMIC ZOOM, HAL-D, KØBENHAVN/ WWW.COSMICZOOM.DK
04.02	UDDELING AF ROBERT-PRISER, STEDET ER ENDNU IKKE FASTLAGT/ WWW.FILMAKADEMIET.DK
08.02 - 18.02	BERLIN FILMFESTIVAL, TYSKLAND/ WWW.BERLINALE.DE
25.02	UDDELING AF BODILPRISER, IMPERIAL BIO, KØBENHAVN/ WWW.FILMKRITIK.DK
25.02	UDDELING AF ACADEMY AWARDS, LOS ANGELES, USA/ WWW.OSCAR.ORG
27.02 - 09.03	SALAAM DK/ WWW.SALAAM.DK

MARTS

09.03 - 18.03	CINÉMA DU RÉEL, PARIS, FRANKRIG/ WWW.CINEREEL.ORG
13.03 - 17.03	BUFF FILMFESTIVAL, MALMØ/ WWW.BUFF.SE
21.03 - 01.04	NORDISK FILM FESTIVAL, ROUEN, FRANKRIG/ WWW.FESTIVAL-CINEMA-NORDIQUE.ASSO.FR
23.03 - 08.04	NATFILM FESTIVAL/ WWW.NATFILM.DK

APRIL

14.04 - 15.04	MIP DOC, CANNES/ WWW.MIPDOC.COM
16.04	DOK2007
16.04 - 20.04	MIP TV, CANNES/ WWW.MIPTV.COM
18.04 - 20.04	INTERNATIONAL FEMALE FILM FESTIVAL, MALMØ/ WWW.FEMALEFILMFESTIVAL.SE
20.04 - 26.04	VISIONS DU RÉEL, NYON, SCHWEIZ/ WWW.VISIONSDUREEL.CH
20.04 - 29.04	HOT DOCS CANADIAN INTERNATIONAL DOCUMENTARY FESTIVAL, TORONTO/ WWW.HOTDOCS.CA
25.04 - 30.04	AARHUS FESTIVAL OF INDEPENDENT ARTS, ÅRHUS/ WWW.AFIANOPOP.COM

MAJ

03.05 - 08.05	INTERNATIONAL SHORT FILM FESTIVAL, OBERHAUSEN, TYSKLAND/ WWW.KURZFILMTAGE.DE
16.05 - 27.05	CANNES FESTIVAL, FRANKRIG/ WWW.FESTIVAL-CANNES.FR

JUNI

08.06 - 24.06	SYDNEY FILM FESTIVAL, AUSTRALIEN/ WWW.SYDNEYFILMFESTIVAL.ORG
11.06 - 16.06	INTERNATIONAL ANIMATIONSFILM FESTIVAL, ANNECY, FRANKRIG/ WWW.ANNECY.ORG

AUGUST

27.08 - 01.09	ODENSE FILM FESTIVAL/ WWW.FILMFESTIVAL.DK
29.08 - 08.09	VENEDIG INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, ITALIEN/ WWW.LABIENNALE.ORG

SEPTEMBER

07.09 - 14.09	BUSTER INTERNATIONAL BØRNEFILMFESTIVAL, KØBENHAVN/ WWW.BUSTER.DK
20.09 - 30.09	COPENHAGEN INTERNATIONAL FILM FESTIVAL/ WWW.COPENHAGENFILMFESTIVAL.COM

OKTOBER

19.10 - 28.10	COPENHAGEN GAY & LESBIAN FILMFESTIVAL/ WWW.CGLFF.DK
23.10 - 28.10	AARHUS FESTIVAL/ WWW.AARHUSFILMFESTIVAL.DK

NOVEMBER

09.11 - 18.11	CPHDOX, COPENHAGEN INTERNATIONAL DOCUMENTARY FILM FESTIVAL/ WWW.CPHDOX.DK
---------------	---

DREYER HYLDET I NY DANSK MUSIKVIDEO

Den verdensberømte danske filminstruktør Carl Th. Dreyer hyldes i ny musikvideo fra det debuterende danske rockband Phonovectra.

Når Phonovectras single "Too Young to Die" kommer på gaden og på tv til februar ledsages nummeret af en musikvideo baseret på Dreyers kortfilm *De nåede færgen* fra 1948.

Bag musikvideoen står filminstruktør Christina Rosendahl, der tidligere har instrueret videoer for Swan Lee og Claus Hempler. Phonovectras video er klippet af Pernille Bech Christensen, der i øjeblikket også klipper Susanne Biers kommende Hollywood-film, og produceret af Ane Mandrup.

Dreyers kortfilm - og musikvideoen - følger et ungt overmodigt par på motorcykel, der kører for stærkt for at nå færgen i Nyborg. Det unge par forulykker, og den eneste færge, de når, er færgen til dødsriget. Filmens - og musikvideoens - slutbillede er to hvide kister, der fragtes af sted af færgemanden.

Se også www.myspace.com/phonovectra og www.phonovectra.com

Det Danske Filmmuseum har givet tilladelse til brugen af Dreyers kortfilm *De nåede færgen* i ny musikvideo

SCREAMING MASTERPIECE I CINEMATEKET

Ari Alexanders Ergis Magnússons film om Islands levende musikscene er januars måneds tilbud i Friday Late Night, hvor der blændes op for musikfilm, bar og DJ.

Sigur Rós, Björk, Múm, Mugison. Islandsk musik har gennem de seneste årtier markeret sig med en helt speciel populærmusikalsk tone. Det er denne tone Ari Alexander Ergis Magnússon sætter i perspektiv i sin på alle måder vellykkede, prisnominerede dokumentarfilm *Screaming Masterpiece*. I filmen følger vi ovenstående kunstnere samt mindre kendte navne fra vulkanøen og får et grundigt, visuelt overdådigt indblik i deres indbyrdes sammenhæng og unikke musikalske modus.

Gennem interviews og optagelser fra koncerter og øvelokaler, iblandet bjergtagende optagelser fra den vilde natur, fortælles historien om musikken og dens internationale gennemslagskraft. Såvel inkarnerede fans som nye lyttere kan inspireres og charmeres af dette dyk ind i sjælen på islandsk musikudfoldelse. Fornemt fortalt og båret af optagelser af mere end 30 inciterende numre.

Morten Tang, presse- og filmkoordinator / Cinemateket